

Aviisi

ARTIKELEN

- Nordic Art 1880-1920 10
Suomalaisen Näisen Päivat 25 jaar 14
Umayya Abu-Hanna 16
Het echtpaar Verwey in Finland, 1909 22

- Column: Nacht van de kunsten 35
Viering onafhankelijkheidsdag 38
Mikkeli, archieffoofdstad
van Finland 40

VERDER

- Agenda 2
Van het bestuur 3
Algemene ledenvergadering 5
Belangrijke adressen 44

DATUM	ACTIVITEIT	TAPAHTUMA	LOCATIE/OSOITE
t/m 5-5-2013	Nordic Art 1880-1920	Näyttely Pohjoinen Taide 1880-1920	Groninger Museum
9-2-2013	NTR Zaterdagmatinee, Jussi Lehtipuu	NTR Zaterdagmatinee, Jussi Lehtipuu	Concertgebouw, Amsterdam
3-3-2013 13.00 uur	Algemene Ledenvergadering Vereniging Nederland-Finland + infofilm	Alankomaat-Suomi Yhdistyksen yleinen jäsenkokous + infofilm	Oostvaarders, Almere
t/m 24-3-2013	Hedendaagse keramische sierraden van Finse en andere internationale kunstenaars	Kansainvälisen, mm. Suomalaisen taiteilijoiden nykyikäisia keramiikkakoruja	CODA Museum, Apeldoorn
13-4-2013	NTR Zaterdagmatinee, Karita Mattila, (o.a. Sibelius, Wagner Strauss)	NTR Lauantaimatinea, Karita Mattila, (mm. Sibelius, Wagner Strauss)	Concertgebouw, Amsterdam
28-4-2013	Kookexperience met de Vereniging Nederland-Finland	Alankomaat-Suomi Yhdistyksen ruuanlaitokemus	Let op onze website en Aviisi nr. 2 Katso kotisivut + Aviisin nr. 2
17-5-2013 20.15-22.15	Het Residentieorkest met Santtu-Matias Rouvali en Wibi Soerjadi (piano)	Residentieorkest yhdessä Santtu-Matias Rouvalin ja Wibi Soerjadin kanssa (piano)	Dr. Anton Philipszaal, Den Haag
18-5-2013 20.15-22.15	Het Residentieorkest met Santtu-Matias Rouvali en Wibi Soerjadi (piano)	Residentieorkest yhdessä Santtu-Matias Rouvalin ja Wibi Soerjadin kanssa (piano)	Stadsgehoorzaal, Leiden
19-5-2013 14.15-16.15	Het Residentieorkest met Santtu-Matias Rouvali en Wibi Soerjadi (piano)	Residentieorkest yhdessä Santtu-Matias Rouvalin ja Wibi Soerjadin kanssa (piano)	Dr. Anton Philipszaal, Den Haag
25-5-2013 14.15-16.15	NTR Zaterdagmatinee, Susanna Mälkki	NTR Lauantaimatinea, Susanna Mälkki	Concertgebouw, Amsterdam
22-6-2013	Midzomernachtfeest Vereniging Nederland-Finland	Alankomaat-Suomi Yhdistyksen juhannusjuhla	Let op onze website en Aviisi nr. 2 Katso kotisivut + Aviisin nr. 2

Voor meer gedetailleerde informatie kunt u de websites bezoeken van de desbetreffende locaties of via een mail naar vice-voorzitter@vnf.nu

Opgeven van deelname aan de activiteiten van de VNF via info@vnf.nu of tel. nr. 06-55802120.

Lisätietoa tapahtumapaikojen kotisivulta tai osoitteesta vice-voorzitter@vnf.nu.

Ilmoittautumiset e-mail osoitteeseen info@vnf.nu tai puhelimise numeroon 06-55802120 (tiistaina klo 17.00-21.00).

Van het bestuur

BEDANKT EN TOT ZIENS!

Het nieuwe jaar en zijn eerste dagen zijn voor velen van ons een tijd om zowel terug als vooruit te kijken. We schatten onze prestaties en teleurstellingen van het afgelopen jaar in, en maken een lijst van verwachtingen en beloftes voor het komende jaar. En zowel in ons privé- als beroepsleven.

Voor mijzelf is 2013 weer een van grote verandering op alle gebieden van leven en dit hoofdartikel wordt dan ook het laatste van mij als lid van het bestuur van de vereniging

Nederland-Finland. In de voorbije drie jaren heb ik kennis kunnen maken met zowel de Finse vrienden van Nederland, de Nederlandse vrienden van Finland als met de samenwerking, die hier in Nederland plaatsvindt tussen de landen.

Wij zijn met velen, zowel individuele personen als verenigingen, en voor alleen is een rol gevonden: de Zeemanskerk brengt de in het land wonende Finnen samen, het Finnish-Dutch Trade Guild het bedrijfsleven, de vereniging

Nederland-Finland Nederlanders en Finnen, en bovendien doen mensen op cultureel gebied hun uiterste best om de Finse kunst en cultuur bekendheid te geven.

Het meest heeft mij in de afgelopen jaren verblijd het

Johtokunnalta KIITOS JA NÄKEMIIN!

Uusi vuosi ja sen ensimmäiset päivät ovat usealle meistä sekä taakse- että eteenpäin katsomisen aikaa. Arvioimme edellisen vuoden saavutuksia ja pettymyksiä ja listaamme toiveita ja lupauksia tulevalle vuodelle. Nämä niin yksityis- kuin työelämässäkin.

Itselleni vuosi 2013 on jälleen suurten muutosten aikaa kaikilla elämän alueilla ja tämä pääkirjoitus tuleekin

olemaan viimeiseni Alankomaat-Suomi yhdistyksen hallituksen jäsenenä. Kuluneen kolmen vuoden aikana olen saanut tutustua niin Alankomaiden suomalaisiin, hollantilaisiin Suomen ystäviin kuin täällä Alankomaissa tapahtuvaan maiden väliseen yhteistyöhön. Meitä, niin yksityishenkilötä kuin yhteisöjäkin on moneksi, ja kaikille on löytynyt roolinsa. Merimieskirkko tuo yhteen

maassa asuvia suomalaisia, Suomi – Alankomaat kauppankilta like-elemän toimijoita, Alankomaat-Suomi yhdistys hollantilaisia ja suomalaisia, lisäksi eri kulttuurialan toimijat tekevät hartavoimin töitä suomalaisen taiteen ja kulttuurin tunnetuksi tekemiseksi.

Eniten kuluneiden vuosien aikana minua on ilahduttanut tapaamieni hollantilaisten in-

enthousiasme voor en de belangstelling in Finland en de deelname daaraan van de Nederlanders, die ik ontmoette, en vooral het grote aantal daarvan. Het was ook leuk om andere Finse lotgenoten te ontmoeten, en in het bijzonder de levensverhalen van de oudere generatie en de 'Fin in Nederland'-ervaring gedurende decennia. Het was ook interessant om ervaringen van het werkleven in Nederland uit te wisselen. Ik geloof, dat de meesten van ons Finnen in enige fase van hun leven contacten met andere Finnen nodig hebben en het is geweldig, dat er tegenwoordig steeds meer mogelijkheden zijn om te netwerken. Zelf

heb ik bijzonder warme herinneringen aan de door de vereniging Nederland-Finland georganiseerde feestelijkheden, zoals Vappu, kerstfeestjes en de onafhankelijkheidsdag.

Het onderhouden van netwerken en aktiviteiten van de verenigingen is toch wel een uitdaging. Een groot deel van de aktiviteiten wordt door vrijwilligers gedaan, wat met de druk, die er tegenwoordig is om het werk- en privéleven te combineren, niet altijd gemakkelijk is. Bovendien is het publiek steeds meer verscheiden. Hoe dan met beperkte middelen toch voor elk wat wils te organiseren? De in Nederland werkzame

organisaties zijn in de loop der jaren steeds meer gaan samenwerken, en een verheugend voorbeeld daarvan was het onafhankelijkheidsfeest in december, waar een record aantal mensen was verzameld.

In 2013 viert onze vereniging het 90-jarig jubileum. Dat is ook te zien in Aviisi en in het aanbod van aktiviteiten. We hopen jullie vaak te zien dit jaar!

Zelf wens ik de vereniging geluk en succes zowel voor het komende jaar als voor het komende decennium – op naar de 100 jaar dus!

Inka Finne

nostus ja kiinnostus Suomea ja suomalaista kulttuuria ja osaamista kohtaan, ja ennen kaikkea näiden ihmisten määrä. Mukavaa on ollut myös muiden suomalaisten kohtalontoverien kohtaamien ja erityisesti vanhempien ikäpolvienv elämäntarinat ja 'suomalaisena Hollannissa' -kokemus vuosikymmenten ajalta. Mielenkiitoista on ollut myös vaihtaa kokemuksia hollantilaisesta työelämästä. Uskon, että useimmat meistä suomalaisista kaipaavat jossain elämän vaiheessa suomalaiskontakteja ja on hienoa että verkostoitumiseen on nykyään yhä enemmän mahdollisuksia. Itse muistelen erityisellä lämmöllä Alan-komaat-Suomi yhdistykseni

järjestämää vappuja, pikkujouluja ja itsenäisyyspäivää juhlallisuksia.

Verkostojen ja yhdistysten toiminnan ylläpitäminen on kuitenkin myös haasteellista. Suuri osa toiminnasta järjestetään vapaaehtoisvoimin, mikä ei ole nykyisten työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen paineessa aina helppoa. Lisäksi yleisö on yhä fragmentoituneempaa, kuinka järjestää rajallisilla resursseilla juuri sellaista toimintaa, joka vastaisi mahdollisimman monen toiveisiin? Alankomaissa toimivat tahot ovatkin vuosien varrella tiivistyneet yhä enemmän yhteistyötään, josta yksi ilahduttava esimerkki oli

ennätysyleisön kerännyt itsenäisyyspäivän vastaanotto joulukuussa.

Vuonna 2013 yhdistyksemme juhlii 90-vuotiasta taivaltaan monin tavoin. Tämä tulee näkymään niin Aviisi-lehdessä kuin tapahtumatarjonnassa. Toivommekin tapaavamme teitä usein kuluvalun vuoden aikana!

Itse toivon yhdistykselle onnea ja menestystä niin tulevalle vuodelle kuin vuosikymmennellekin – kohti 100 vuotta siis!

Inka Finne

Zondag 3 maart 13.00 uur

VNF ALGEMENE LEDENVERGADERING

ALV + introductiefilm over het Oostvaardersgebied met toelichting van de boswachter

Het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland nodigt alle leden van harte uit voor de jaarlijkse Algemene Leden Vergadering (ALV) op zondag 3 maart a.s. De ALV wordt gehouden in het natuurbelevingscentrum de Oostvaarders in Almere en wordt gecombineerd met een film / voordracht over het omliggende gebied waar bijzondere vogels voorkomen

en edelherten, konikpaarden en heckrunderen grazen.
De ALV begint om 13.00 uur in het Auditorium.

De agenda van de ALV is als volgt:

1. Opening
2. Mededelingen en ingekomen stukken
3. Goedkeuring van de notulen van de ALV d.d. 11 maart 2012

De notulen zullen uiterlijk op 3 februari 2013 op onze website www.vnf.nu worden geplaatst.

4. Jaarverslag van de secretaris
Het jaarverslag van de secretaris zal uiterlijk op 3 februari 2013 op onze website www.vnf.nu worden geplaatst.
5. Jaarverslag van de penningmeester

>

Sunnuntaina 3. maaliskuuta 2013

ALANKOMAAT-SUOMI YHDISTYKSEN YLEINEN JÄSENKOKOUS

Vuosikokous + esittelyfilmi ja metsänvartijan selostus Oostvaarders-luonnonsuo-jelualueesta

Alankomaat-Suomi Yhdystyksen johtokunta toivottaa kaikki jäsenensä tervetulleiksi Yhdystyksen vuosikokoukseen sunnuntaina, maaliskuun 3. päivänä. Vuosikokous pidetään Almeressa, Oostvaarders-luontokeskuksessa ja kokouksen jälleen esitetään filmi ja selostus

ympäriövästä alueesta, missä asustaa erikoisia lintuja ja laiduntaa saksanhirviä, villejä konik-hevosia ja heck-nautoja. Kokous alkaa klo 13.00 Auditoriossa.
Kokouksen esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Ilmoitusasiat

3. Edellisen, 11.3.2012 pidetyn vuosikokouksen pöytäkirjan hyväksyminen
Pöytäkirja on viimeistään 3.2.2013 lähtien Yhdystyksen kotisivulla www.vnf.nu
4. Sihteerin vuosikertomus
Sihteerin vuosikertomus on

>

- viimeistään 3.2.2013 lähtien
Yhdistyksen kotisivulla
www.vnf.nu
- 5. Rahastonhoitajan vuosikertomus
 - 6. Tilintarkastajien lausunto
 - 7. Tilintarkastajien nimeäminen vuodelle 2013
 - 8. Johtokunnan nimeäminen
Eroavat johtokunnanjäsenet:
 - Jesper Bexkens (ei uudelleen valittavissa)
 - Inka Finne (ei uudelleen valittavissa)
 - Arend Spaans (ei uudelleen valittavissa)
 - Eduard van Vugt (ei uudelleen valittavissa)
 - Uudet ehdokaat johtokuntaan:
 - Tällä hetkellä ei ole ehdokaksi ilmoittautuneita

- Johtosäännön pykälän 9 kohdan 1c mukaan on vähintään kuuden jäsenen allekirjoittamana mahdollista kirjallisesti ilmoittaa sihteerille vastaehdokaita viimeistään kuusi päivää ennen kokousta
- 9. Kustannusarvio vuodelle 2013
 - 10. Toimintasuunnitelma vuodelle 2013
 - 11.
 - 12. Tiedottaminen jäsenille ja tiedottaminen yleisesti
 - 13. Kyselykierrros
 - 14. Kokouksen päätös
- Vuosikokouksen ja pienen tauon jälkeen klo 15 alkaen esitetään mielenkiintoinen ja mukaansa tempaava filmi luontoalueesta. Sen jälkeen metsänvartija kertoo lisää

filmistä ja vastaa yleisön esittämiin kysymyksiin.

Ilmoittautumiset vuosikokoukseen ja filmiesitykseen 26.2. mennessä sihteerille sähköpostitse info@vnf.nu tai puhelimitse 06 55802120.

TOIVOTAMME KAIKKI JÄSENET TERVETULLEIKSI!

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen
johtokunta

Osoite ja reitti:
Luontokeskus Oostvaarders
Oostvaardersbosplaats 1
1336 RZ ALMERE

6. Verslag van de kascommissie
7. Benoeming van de kascommissie voor het jaar 2013
8. Bestuursverkiezing

Aftredend zijn:

- Jesper Bexkens (*niet herkiesbaar*)
- Inka Finne (*niet herkiesbaar*)
- Arend Spaans (*niet herkiesbaar*)
- Eduard van Vugt (*niet herkiesbaar*)

Kandidaten voor het bestuur

zijn:

- *Op dit moment hebben zich nog geen kandidaten gemeld.*

Overeenkomstig art. 9

lid 1c van de Statuten

kunnen door tenminste zes gewone leden tegen-

kandidaten schriftelijk bij het secretariaat worden aangemeld, tenminste zes dagen voor de dag van de vergadering.

9. Begroting 2013
10. Activiteitenplan 2013
11. Aanpassing Huishoudelijk Reglement:
Toevoeging om bestuursleden na zes jaar alsnog drie jaar als bestuurslid of in een andere hieraan gelieerde functie te laten meedraaien.
12. Informatie voor de leden en algemene informatie
13. Rondvraag
14. Sluiting

Na de ALV en een korte pauze zal vanaf 15.00 uur een interes-

sante en pakkende introductiefilm gedraaid worden over het natuurgebied. Hierna geeft de boswachter een toelichting op de film en er is de mogelijkheid om vragen te stellen.

Graag ontvangen wij uw aanmelding voor de ALV en film / voordracht 26 februari bij het secretariaat (info@vnf.nu of per telefoon 06-55802120).

WIJ REKENEN GRAAG OP UW KOMST!!

Het bestuur Vereniging Nederland-Finland

Adres en route:

Natuurbelevingcentrum de Oostvaarders
Oostvaardersbosplaats 1
1336 RZ Almere

>

Openbaar vervoer

Met de trein en te voet is het natuurbelevingcentrum bereikbaar vanaf NS Station Oostvaarders in Almere Buiten, de wandelafstand is 2 km/30 min. U loopt via de Groene Loper, een bewegwijzerde route met houten informatiezuilen. Met de bus en te voet is het centrum bereikbaar met stadslijn 5. De dichtstbijzijnde bushalte is Oostvaardersbuurt Noord, stadslijn 5 stopt hier op de kruising Mateliefstraat/Koopvaarderspad. U

volgt de witte voetgangersbrug over het water en vervolgens de houten informatiezuilen. In ca. 15 minuten bereikt u het centrum.

Met de auto

Het natuurbelevingcentrum is voor automobilisten toegankelijk vanaf de noordelijke rijstrook van de Buitenring. *Komend vanaf de A6:* Neem op de A6 afrit 8 Almere Buiten-Oost. Ga rechtdoor bij de rotonde, ga onder het spoorwegviaduct door en

neem iets verderop de afslag rechts naar het centrum. Er is geen uitvoegstrook! Het centrum wordt aangegeven door bruine bordjes met het opschrift 'Oostvaarders'.

Komend vanuit de richting Almere Stad:

Rij op de Buitenring door tot aan de rotonde die naar de Stripheldenbuurt voert. Neem deze rotonde helemaal en rijd terug. Ga onder het spoorwegviaduct door en neem iets verderop de afslag rechts naar het centrum. Er is geen uitvoegstrook! Het centrum wordt aangegeven door bruine bordjes met het opschrift 'Oostvaarders'.

Julkisilla kulkuneuvoilla:
Junalla ja jalkaisin Luontokeskukseen pääsee NS-asemalta Oostvaarders (Almere Buiten), kävelymatka on 2 km/30 min. Kävely viitoitettua reittiä nimeltä 'Groene Loper', jonka varrella puiset info-tolpat. Bussilla ja jalkaisin: bussilinja 5, lähin pysäköi Oostvaardersbuurt Noord Mateliefstraat/Koopvaarderspad risteyskessä. Kävellen n. 15 min, ensin

valkoisen sillan yli ja puisia info-tolppia seuraten Luontokeskukselle.

Autolla:

Luontokeskukselle pääsee Buitenring'in (ulkokehän) pohjoiselta ajoradalta. *A6:ta tultaessa:* Liittymä 8 Almere Buiten-Oost, liikenneympyrässä suoraan, edelleen rautatienvälistä ja jonkin matkan päästä

tie oikealle Luontokeskukselle. Huom. paikalla ei ole ulosajokaista! Ruskeat taulut tekstillä 'Oostvaarders' ohjavat keskukselle.

Almeresta (Almere Stad) tultaessa: Aja Buitenring'iä liikenneympyrään, jossa viitta: Stripheldenbuurt, ja aja koko ympyrän ja takaisinpäin (pohjoista ajorataa), edelleen rautatienvälistä ja jonkin matkan päästä tie oikealle Luontokeskukselle. Huom. paikalla ei ole ulosajokaista! Ruskeat taulut tekstillä 'Oostvaarders' ohjavat keskukselle.

finntra waalwijk b.v.

AUTOTRANSPORT KULJETUKSET

**VOOR PARTICULIEREN
EN BEDRIJVEN**

**YKSITYISILLE
JA YRITYKSILLE**

koel en vries kylmä ja pakaste
verwarmd lämpö
stuks- en pallets paketit ja paletit
verhuizingen muutot

NEDERLAND - FINLAND

FINLAND - NEDERLAND

afhalen en bestellen in
de gehele BENELUX

noudot ja toimitukset
BENELUX-maissa

elke week groupagedienst
af Waalwijk

joka viikko kappaletavaralähtöjä
Waalwijkistä

Keurweg 4, 5145NX Waalwijk – Postbus 450, 5140AL Waalwijk
Telefoon +31(0)416 – 561442, Fax +31(0)416 – 561440, e-mail info@finntra.nl

Scandinavië kenners VDM Webshop

- Moderne
hedendaagse
glaskunst**
- Elandleer**

Kijk op agenda (website) en
maak een afspraak.
Bestellen via de website.

www.vdm-glaskunst.nl

www.elandleer.nl

9 december 2012 t/m 5 mei 2013 in het Groninger Museum

TENTOONSTELLING NORDIC ART 1880 -1920

Noord-Europese schilderkunst uit de 19de en 20ste eeuw

De tentoonstelling is een ode aan de volken en culturen van de Noordse landen en biedt een overzicht van 19e en 20e eeuwse Noord-Europese schilderkunst. De prachtige landschappen, portretten en taferelen uit het dagelijkse plattelandsleven tonen zowel overeenkomsten als verschillen tussen de Noordse landen. In de tentoonstelling staat de periode centraal waarin

stromingen als het realisme, naturalisme en de meer uiteenlopende stijlen zoals het symbolisme en het opkomen van modernisme naast elkaar voorkwamen. De tentoonstelling is te zien tot en met 5 mei 2013.
In Noord Europa vormde het einde van de 19e en begin 20e eeuw een cruciaal tijdperk van artistieke, culturele en intellectuele ontwikkelingen.

De in die periode gemaakte werken verbeeldden die veranderende ambities. Edvard Munch, Akseli Gallen-Kallela en August Strindberg zijn hier belangrijke voorbeelden van. Met hun heldere en frappante werken vangen zij de poëtische schoonheid, de kern en de ziel van het mystieke noorden. Hoewel de Noordse kunst haar oorsprong kent in de Europese cultuur, wist men de

9. joulukuuta 2012 - 5. toukokuuta 2013, Groninger Museum

NÄYTTELÝ POHJOINEN TAIDE 1880 -1920

Pohjois-Eurooppalaista maalaustaideita
1800- ja 1900-luvuilta

Tämä näyttely on kunniinosoitus Pohjoismaiden kansoille ja kulttuureille ja antaa samalla kattavan kuvan 1800- ja 1900-lukujen Pohjois-Eurooppalaisesta maalaustaiteesta. Uppeat maisemat, muotokuvat sekä jokapäiväisen maailmisen näkymät tuovat hyvin esille sekä yhtenäisydyt että eroavaisuudet

eri Pohjoismaiden välillä. Näyttely keskittyy aika-kauteen, jossa yhtäältä taide-suuntaukset kuten realismi ja naturalismi että toisaalta eriävät tyylit kuten symbolismi ja nouseva modernismi elivät rinta rinnan. Näyttely on avoinna 5. toukokuuta 2013 saakka.
1800-luvun loppu ja 1900-luvun alku olivat tärkeää aikaa

Pohjois-Euroopan taiteelliselle, kulttuuriselle ja älylliselle kehitykselle. Tuon aikakauden taideteokset ilmentävät muuttuvia kiinnostuksen kohteita. Tärkeitä esimerkkejä ovat Edvard Munch, Akseli Gallen-Kallela ja August Strindberg. Heidän ilmavat ja huomiota herättävät työnsä kuvaavat runollista kauneutta, mystisen Po-

Helene Schjerfbeck (1862-1946), *Zittende vrouw in het wit gekleed*, 1908-1909, olieverf op doek, 46 x 56,5 cm., Ateneum Art Museum, Finnish National Gallery, Helsinki. | Pukkuva I, 1908-1909, öljy kankaalle, 46 x 56,5 cm., Ateneum, Valtion Taidemuseo, Helsinki

hjolan sielua ja ydintä. Vaikka Pohjolan taiteen lähtökohdat ovat eurooppalaisessa kulttuurissa, kykenivät taiteilijat korostamaan omaa identiteettään kuvaamalla Pohjois-Eurooppalaista elämää.

Kasvava kiinnostus Pohjolan taidetta kohtaan on lisännyt myös näyttelyiden määrää Euroopassa ja Yhdysvalloissa. Tämän projektin tarkoitus on nostaa nykyistä tasoa tarjoamalla kattava katsaus tuon ajan maalaustaiteeseen. Nyt keskitytään realismin, symbolismin ja modernismin siirtymäaikaan. Yhteiskun-

nallis – maantieteellinen jako tarjoaa hyvän vaihtoehdon käyvälle eurooppalaiselle taiteelle.

Nähtävillä on muun muassa seuraavien taiteilijoiden teoksia: Vilhelm Hammershøi, Eero Järnefelt, Ernst Josephson, Anders Zorn, Bruno Lilje-fors, Carl Larsson sekä Peder Krøyer. Tämä on ensimmäinen kerta kun nämä teokset ovat nähtävänä Alakomaissa tässä kokoelmassa.

Kokoontulo

Pohjoinen Taide 1880 – 1920 näyttelyn kokoonpanosta vas-

Hugo Simberg, *Finse elegie*, 1895

D. Haloney 1971

eigen identiteit te benadrukken door het uitbeelden van het Noord-Europese leven. De toenemende interesse in Noordse kunst zorgde recent voor een stijging van het aantal tentoonstellingen in Europa en de Verenigde Staten. De ambitie van dit project is om het huidige niveau te overstijgen door een compleet overzicht te bieden van de schilderkunst in deze periode.

De focus ligt hierbij op de overgangsperiode tussen het realisme, symbolisme en het modernisme. De sociaal - geografisch invalshoek biedt een alternatief op de gangbare Europese kunst. Er zijn werken te zien van onder anderen Vilhelm Hammershøi, Eero Järnefelt, Ernst Josephson, Anders Zorn, Bruno Lilje fors, Carl Larsson en Peder Krøyer. Het is voor

het eerst dat deze werken in deze samenstelling in Nederland getoond worden.

Samenstelling

De tentoonstelling *Nordic Art 1880 - 1920* is samengesteld door David Jackson, Hoogleraar Russische en Scandinavische Kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Leeds.

Eero Järnefelt, Waterranonkel, 1895, Ateneum

< Pekka Halonen, Den in de sneeuw | Lumisia Männyn taimia, 1899

taa David Jackson, venäläisen ja skandinaavisen taidehistorian professori Leedsin Yliopistosta.

Käännös: Päivi Sonninen

SUOMALAISEN NAISEN PÄIVÄT WORDT 25 JAAR! 23 en 24-03-2013

In maart 2013 vieren we de Finse Vrouwendagen al voor de 25e keer!

Het gezamenlijke programma begint op zaterdag 23-3-2013, maar het is handig om al op vrijdag te komen. Deze keer is de ontmoetingsplek voor de Vrouwendagen het aan de Hollandse kust gelegen Hotel Zuiderduin.

Op de Finse Vrouwendagen

genieten we op de bekende manier vooral van het gezelschap van Finse vrouwen. In de workshops leren we o.a. de alexandertechniek kennen, praten we over tweetalige opvoeding en storten we ons in clownerieën en stellen we onze creativiteit op de proef. Het plezier komt helemaal los in het gezelschap van Svetia en Stan. Op het programma staat

o.a. lachyoga en theaterstukjes. Het geheel samengesteld uit dramatische oefeningen, zodat het heel leuk wordt! Hotel Zuiderduin biedt ons een prachtig kader om onszelf te vertroetelen. O.a. een geweldig zwembad en sauna staat ons ter beschikking. Het thema van het avondfeest is:

SUOMALAISEN NAISEN PÄIVÄT TÄYTTÄÄ 25 VUOTTA! 23. - 24.03. 2013

Maaliskuussa 2013 vietämme Suomalaisen Naisen päiviä jo 25 kerran!

Yhteinen ohjelma alkaa lauantaina 23.3.2013, mutta paikalle kannattaa saapua jo perjantaina. Tällä kertaa Naisen Päivien tapahtumapaikkanä on Hollannin rannikolla sijaitseva Hotelli Zuiderduin. Suomalaisen Naisen Päivillä nautitaan tuttuun tapaan en-

nen kaikkea suomalaisten naisen seurasta. Workshopeissa tutustumme mm. alexander-teknikkaan, keskustelemme kaksikielisestä kasvatuksesta ja heittäydymme hassuttelemaan ja haastamme oman luovuutemme. Ilo on irti täysin rinnoin Svetan ja Stanin seurassa. Luvassa mm naurajoogaa ja teatterileikkeliä. Draamal-

lisista harjoitteista koostuva kokonaisuus, jossa pidetään hauskaa! Hotel Zuiderduin tarjoaa meille ihanat puitteet hemmotella itseämme. Käytössämme on mm hotellin valtava uima-alas ja sauna osasto.

Iltajuhlan teemana on Aloha

KLEINTJES

We hopen dat er ook dit jaar zowel veel nieuwe belangstellende deelnemers als oude veteranen komen. Samen maken we onvergetelijke herinneringen van de 25-jarige Vrouwendagen.

Bezoek onze website www.naisenpaivat.nl en vul het aanmeldingsformulier zo snel mogelijk in. Definitieve aanmeldingen uiterlijk half februari!

De commissie van de Finse Vrouwendagen zoek nieuwe enthousiaste leden. Kom de lange traditie van de Vrouwendagen voortzetten en sluit je aan bij de commissie!

Van harte welkom om uit te waaieren op de Vrouwendagen 23 en 24-3-2013 aan de kust.

Toivomme tänäkin vuonnaan mukaan sekä uusia innokkaita osallistujia että vanhoja konkareita. Yhdessä teemme Naisen Päivien 25-vuotisjuhlistaa iki-muistoiset! Tutustu nettisivuihimme www.naisenpaivat.nl ja täytä ilmoittautumislomake mahdollisimman pian. Sitovat ilmoittautumiset viimeistään 15. helmikuuta!

Suomalaisen Naisen Päivien toimikunta etsii uusia innokkaita jäseniä. Tule jatkamaan Naisen Päivien pitkää perinnettä ja liity toimikuntaan!

Sydämelisesti tervetuloa tuulettamaan Naisen Päiville 23. – 24.3.2013 meren rannalle.

'Zoekt u mij?'

Sophie Kuiper (31), Nederlandse, woont sinds kort weer in Nederland, na 6 jaar Zweden en 4 jaar Finland. Is nu op zoek naar een fulltime of parttime baan:

- voor Finse bedrijven/instellingen die zaken doen met Nederland,
- voor Nederlandse bedrijven/instellingen die zaken doen met Finland.

Spreekt vloeiend Zweeds, Fins (mastertitel Universiteit Stockholm), Engels en Nederlands.

Frans en Duits geen bezwaar.

Werkervaring

- vertaalwerk (Zweeds-Fins-Engels-Nederlands)
- taallessen
- PR & Communicatie (projectcoördinatie, marktanalyse, persberichten, social media)

Analytisch – creatief – resultaatgericht.

Sterke interesse in taal, reizen, cultuur, design.

'Dan zoek ik u!'

Sophie Kuiper
06-59594139
sophie.e.kuiper@gmail.com

'Etsittekö minua?'

Hollantilainen Sophie Kuiper (31) on vastikään muuttanut takaisin Hollantiin asuttuaan 6 vuotta Ruotsissa ja 4 Suomessa.

Tällä hetkellä hän etsii koko- tai puolipäivätöitä suomalaisista yrityksistä, joilla on yhteys Hollantiin tai päävästoin.

Kielitaito: sujuva ruotsi ja suomi (valmistunut Tukholman yliopistosta), englanti ja hollanti, kohtalaisten ranska ja sakska.

Työkokemus

- käänöstyöt (ruotsi-suomi-englanti-hollanti)
- kielen opetus
- PR + kommunikointi (projekti koordinaattori, markkina analyysi, lehdistötiedotteet, sosiaalinen media)

Analyyttinen – luova – tuloshakuisen.

Kiinnostuksen kohteet: kielet, matkustaminen, kulttuuri ja design.

'Siinä tapauksessa minä etsin teitä.'

Sophie Kuiper
06-59594139
sophie.e.kuiper@gmail.com

TRUT MET BLOEMETJESHOED

Ze zijn er weer. Altijd in zomertooi, altijd vol fietsers en altijd met een rondvaartboot. De Amsterdamse grachten. Ze komen in beeld achter de Finse nieuwslezer en ik weet: nu is er in Nederland wat aan de hand. Gaat het om groot nieuws -een treinramp, ‘Haren’, of iets met de koningin- dan ben ik meestal via het internet al op de hoogte en steek ik er niks van op. In het geval van een heuse reportage let ik beter op. De Finse Nos heeft dan haar correspondent in Parijs naar de grachtengordel gestuurd om ‘n ‘typisch’ Nederlands gebruik in beeld te brengen. Het kan dan gaan over coffeeshops, homo’s, de rosse buurt of euthanasie. Tenslotte is er de categorie ‘Finnen in Nederland’. Tot voor kort gingen die items alleen maar over Finse voetballers die in de eredivisie op de reservebank belanden. Maar nu woont er een Fin in Nederland die ook mijn aandacht heeft.

Umayya Abu-Hanna werd vijftig jaar geleden in een christelijk-Palestijns gezin in Israel geboren. Op haar twintigste verhuisde de vrouw naar Finland. ’n Immigrant stuit in de hele wereld op bepaalde problemen maar in het geval van Finland is het een extra handicap dat er zo weinig van zijn. Op een bevolking van 5,5 miljoen telt dit land maar zo’n 150.000 mensen met een niet-Finse achtergrond. Van die 150.000 woont het grootste deel ook nog es in en rond de hoofdstad Helsinki. In de rest van het land staat dus ’n niet-blanke huidskleur

KUKKAHATTUTÄTI

Amsterdamissa on aina kesä ja kaupungin kanavat ovat täynnä polkupyöräilijöitä ja turistilaiwoja. Heti kun tämä kuva ilmestyy tv-ruudulle uutisankkurin taakse, tiedän, että nyt on tapahtunut jotain Hollannissa. Suuri uutinen -junaonnettomuuks, ‘Harenin facebook-mellakointi’ tai kuningattaren kuolema- on turha seurata kun olen sen jo lukenuut internetistä. Tarkemmin katselen kun tulossa on oikein reporaatti. Siinä tapauksessa Yle on lähettiläyt Raine Tiessalon Pariisista Amsterdamin kanaville ja kaveri näyttää meille jonkin ‘umpihollantilaisen jutun’, kuten huumekahvilan, homoilun, huorailun tai arvomurhan. Lopuksi on kategoria ‘Suomalaiset Hollannissa’. Yleensä nämä uutiset käsittelevät Niklas Moisanderin tai jonkun muun suomalaisen jalkapalloilijan uraa Eredivisie:ssä. Mutta nyt kotimaassani asuu suomalainen, joka kiinnostaa myös minua.

Umayya Abu-Hanna on syntynyt viisikymmentä vuotta sitten kristillis-palestiinalaisessa perheessä Israelissa. Täytettyään 20 vuotta hän muutti Suomeen. Ympäri maapallon maahanmuuttaja törmää tiettyihin ongelmiin. Kuitenkin Suomessa on ylimääräinen este: maahanmuuttajia on niin vähän. Suomessa asuu 5,5 miljoona ihmistä, mutta heistä vain 150.000 on ulkomaalais-taustaisia. Ja niistä 150.000 suurin osa asuu pääkaupunkiseudulla, eli Suomen maaseudulla erilainen ihon väri ja/tai puutteellinen suomenkielen taito tuo jo

en/of het gebrekkig spreken van de taal garant voor een status aparte. De meeste nieuwelingen laten zich de plaats aan de zijlijn welgevallen. Ze zetten een schotelantenne op hun balkon, trekken zich terug in hun eigen gemeenschapje en bezoeken af en toe een cursus Finse taal omdat dat moet.

Umayya pakte het evenwel anders aan. Ze bezocht de universiteit, leerde er vloeiend Fins spreken en schrijven en zocht werk als journaliste. Ze werd een bevlogen woordvoerster voor de Palestijnse zaak, ging in de politiek en was een populaire gast op radio en tv. Op haar vijfendertigste was de

vrouw met een eigen talkshow een opinionmaker en mediapersoonlijkheid. Ze gold als het schoolvoorbeeld van een geslaagde immigrante. Althans, voor de ethnische Finnen. Umayya zelf voelde zich maar al te vaak niet happy in de maatschappelijke

rol die ze speelde. Ze was weliswaar zelf veranderd maar de maatschappij om haar heen veranderde in haar ogen niet. Ze bleef daarom kritisch schrijven en spreken over Finland en de Finnen. En ze ontstak in woede wanneer haar zulks werd beleid.

>

Umayya Abu-Hanna, foto/kuva Matti Matikainen, All Over Press

sinällään erikoisaseman. Uustulokkaista suurin osa tyytyy tähän. He pistävät satelliittiantennin parvekkeelle, etsivät seuraa omasta etnisestä ryhmästä ja kävät silloin tällöin suomenkielenkurssin, koska laki niin vaatti. Umayyalle tämä ei ole kuitenkaan kelvannut. Hän opiskeli yliopistossa, missä hän on oppinut sujuvan suomen ja hän etsii työtä toimittajana. Hänestä tuli palestiinalaisten puhenainen, poliitikko ja suosittu vieras radio- ja tv-ohjelmissa. Täyttäässään 35 vuotta hän oli opinion leader ja mediahahmo, jolla oli oma puheohjelma. Hän oli onnistuneen maahanmuuttajan malli kantasuomalaisille. Umayya itse ei ollut kovin onnellinen

tässä yhteiskunnallisessa roolissaan. Hänestä tuntui, että hän oli itse muuttunut, mutta

suomalainen yhteiskunta oli jämähtänyt paikalleen. Tästä syystä hän kritisoi Suomea ja

>

Umayya merkte namelijk dat zij ondanks haar schitterende carrière en ondanks de duur van haar verblijf er toch niet echt bijhoorde. Haar kritische houding jegens instituties en gewoontes werd -voor haar gevoel steeds vaker en op steeds brutere wijze- beantwoord met het verwijt dat ze niet echt wilde integreren. Er waren twee zaken die zij in de loop van de jaren keer op keer trachtte tot onderwerp van discussie te maken. Ze ageerde tegen de gewoonte om de belangen van immigranten te laten behartigen door Finnen. Kortweg gezegd is immigratie en al wat daarmee te maken heeft, hier feitelijk een werkgelegenheidsproject voor de

autochtone Finnen. Umayya is de uitvindster van de term 'trut met bloemetjeshoed': een vrouwelijke vrijwilligster van veertig of vijftig jaar die de immigrant bij de hand neemt en niet rust voordat haar slachtoffer Fins kookt en het volkslied kan zingen. Tevens probeerde Umayya de Finse samenleving op zichzelf te laten reflecteren. Ze stelde de gevestigde Finnen de vraag wat hen tot Fin maakte en wat hen dus voor hun gevoel deed onderscheiden van andere mensen. Ze deed dit natuurlijk in de hoop dat in de tijd het begrip Fin en Fins rekenbaar zou zijn geworden. In de hoop dat decennia na haar kennismaking met de nieuwe

landgenoten zijzelf en waar zij voor stond door de meerderheid zou worden gezien als onderdeel van wat als Fins kan worden bestempeld. Dat een Fin niet alleen maar blank maar ook gekleurd zou kunnen zijn. Dat een Fin niet alleen maar hetero maar ook homoseksueel of lesbisch zou kunnen zijn. Dat een Fin niet alleen maar protestant-luthers, maar ook katholiek of joods of hindu zou kunnen zijn.

In de ogen van Umayya bleef deze hoop vergeefs. Ik vermoed dat er in haar iets gebroken is toen er enkele jaren geleden een ombudsvrouw voor minderheden werd be-

suomalaisia. Ja hän suuttui silloin kun hänelle viestittiin, että hän ei saisi kritisoida Suomea tai suomalaisia. Umayya huomasi nimenomaan, että, vaikka hän oli tekemässä loistouraa ja hän asui Suomessa jo pitkään, hän ei oikeastaan kuulunut joukkoon. Hänen kriitikkinsä suomalaisen ajatusmalleja sekä käytöstapoja kohtaan keräsi -Umayyain näkökulmasta yhä enemmän ja yhä rajumpia- vastustajia, jotka väittivät että nainen ei oikeastaan halunnut sopeutua Suomeen. Kahta asiaa hän yritti jatkuvasti nostaa keskusteluaiheeksi. Miksi maahanmuuttaja ei saa itse hoitaa omaa asiaansa? Lyhyesti sanottuna maahan-

muutto ja kaikki mitä siihen liittyy on Suomessa työllistämisprojekti kantaväestölle. Umayya on keksinyt termin 'kukkahattutäti': neljäkymmentä tai viisikymmentä vuotta täyttänyt naisvapaaehtoinen, joka tunkee itsensä maahanmuuttajan elämään eikä rauhoitu ennen kuin hänen uhrinsa osaa tehdä suomalaista ruokaa ja laulaa Maamme-laulua. Umayya yritti myös saada suomalaisia katsomaan peiliin. Hän kysyi etnisiltä suomalaisilta mikä teki heistä suomalaisen ja mikä siis teki heidät erilaiseksi kuin muut ihmiset. Hän kysyi tätä tietysti siinä toivossa, että ajan myötä käsitys 'Suomi ja suomalainen' olisi

laajentunut. Toivossa, että vuosikymmenien jälkeen enemmistö suomalaisista olisi siltä miettä, että myös Umayya ja hänen ajatuksensa sekä elämäntapansa kuuluvat suomalaisuuteen. Että suomalainen ei olisi vain valkoinen vaan myös värilinen. Että suomalainen ei olisi vain heteroseksuaali vaan myös homoseksuaali. Että suomalainen ei olisi vain evankelis-luterilainen vaan myös katolinen tai juutalainen tai hindulainen.

Umayyain silmissä tämä toive on jäenty täytymättä. Luulisin, että hänessä meni joitain rikki pari vuotta sitten kun eduskunta nimitti vähemmistövaltuutetun

noemd en die positie niet naar een aan de gevraagde qualificaties voldoende Afrikaanse ging maar naar een in Finland geboren en getogen, blonde en blanke vertegenwoordigster van de zweedstalige minderheid. Het feit dat de nationalistisch-ethnische beweging van de 'Ware Finnen' is uitgegroeid tot een politieke macht van belang, zal alleen maar aan haar frustratie hebben bijgedragen. Twee jaar geleden is zij verhuisd naar Nederland, waar al een broer van haar woonde. Sindsdien heeft zij haar gedachten over dertig jaar Finland regelmatig beschreven in haar column voor Helsingin Sanomat, de maatgevende Finse krant.

Direkte aanleiding voor de discussie die nu woedt was een vraaggesprek met die krant rond Oud en Nieuw. Daarin gaf Umayya enkele pregnant voorbeelden van de manier waarop haar uit Zuid-Afrika geadopteerde dochtertje werd tegemoetgetreden in Helsinki. Het is helaas nog steeds zo dat zelfs in deze miljoenenstad een gekleurde kind op straat in het beste geval wordt nagekeken en in het slechtste geval een belediging naar het hoofdje geslingerd krijgt. De boodschap waar het Umayya evenwel om gaat -de Finse cultuur blijft een gesloten cultuur, ondanks alle beweringen van het tegen-deel- komt ook in de huidige

discussie echter niet aan bod. De verdedigende houding wordt geen moment verlaten. Umayya wordt weggezet als een arrogante bitch die geprofiteerd heeft van een gratis universitaire opleiding en de media slepen statistieken aan om te bewijzen dat Nederland net zo racistisch is als Finland. Alsof Umayya Abu-Hanna dat ooit ontkend heeft...

Joop
Finland

ja paikka ei mennytkään afrikkalaiselle, joka täytti kaikki hakuvatimukset vaan työpaikan sai Eva Biaudet. Suomessa syntynyt, valko-ihoinen ja -tukkainen suomenruotsalainen. Myös nationalistis-ethnisten Perus-suomalaisen voimakkaasti kasvanut suosio on varmasti lisänyt Umayyain turhautumista. Kaksi vuotta sitten hän muutti Hollantiin, jossa asuu myös hänen veljensä. Siitä lähtien hän on kirjoittanut kolumnia Helsingin Sanomissa. Suora lähtölaukkaus tämän hetkiseen keskusteluun oli viime vuoden vaihteesta haastattelu Hesarissa. Umayya antoi pari esimerkkiä tavasta millä hänen Etelä-Afrikasta

adoptoitu tytär otettiin ai-kanaan vastaan Helsingissä. Valitettavasti on edelleenkin näin, että jopa miljoonakau-pungissa Helsingissä väril-listä lasta tuijotaan kadulla ikään kuin olisi kyse har-vinaisesta eläinlajista ja/tai sitten häntä nimittellään. Kuitenkin olennainen viesti mihin Umayya on kolmekymmentä vuotta halunnut kiinnittää huomiota on, että suomalainen kulttuuri on suljettu kulttuuri eikä sitä myönnestä. Eikä siihen tässäkään keskustelussa tartuta. Puolustava asenne pysyy suomalaisen pääasenteena. Umayya leimataan ylimieliseksi ämmäksi, joka on käynyt ilmaisen yliopiston ja mediat käyttävät tilastoja

todistakseen, että Hollanti on yhtä rasistinen maa kuin Suomi. Ikään kuin Umayya Abu-Hanna olisi koskaan väittänyt toista...

Joop
Finland

UMAYYA ABU-HANNA

Met de titel ‘Ook een slechte klok klinkt ver’ (Satakunnan Kansa 8.1) schildert Erkki Teikari Umayya Abu-Hanna af als een verbitterde immigrant. Van geboorte een Palestijn uit Israël, woonde zij hier van haar 20e tot haar 49e levensjaar. Na een universitaire opleiding ging zij aan de slag als redacteur, met nationale invloed o.a. op de televisie. De voor Finland beledigende kritiek, die zij voortdurend spuide, werd in de pers toch niet klakkeloos geslikt.

Abu-Hanna verhuisde twee jaar geleden van Finland naar Nederland. In de columns

van Teikari wordt vermeld, dat een land voor hen, die pas aankomen, nog ‘geweldig’ kan lijken, maar ervaren repatrianten denken daar anders over. Een Nederlands-Fins echtpaar weet, dat een land een ‘klassenmaatschappij’ is, waar een subtiel racisme wordt gecultiveerd’. Een voormalige Finse prof-voetballer heeft binnen het Nederlandse voetbal ‘bijzonder vervelende manifestaties van racisme’ gezien.

Abu-Hanna is echter niet zo dom als waar Teikari haar voor houdt. Geen enkel

redelijk mens verhuist als 20-jarige naar Finland, omdat hij denkt, dat er hier geen racisme zou zijn. En niemand verhuist weer 30 jaar later, omdat hij denkt, dat elders geen racisme zou zijn.

Nederland is een klassenmaatschappij, net als Finland, en in Nederland treft men racisme aan net als in Finland. Zo iemand, dan weet Abu-Hanna dat. Maar wat haar in Nederland aantrekt is de mogelijkheid om haar eigen levenswerk voort te zetten. In Nederland streeft zij dat na, wat zij ook Finland heeft nagestreefd. Zij heeft gepro-

UMAYYA ABU-HANNA

Otsikolla ‘Kehnokin kello kauas kaikka’ (SK 8.1) Erkki Teikari kuvailee Umayya Abu-Hannaa katkeraksi maahanmuuttajaksi.

‘Syntyjään Israelin palestiinalainen asui täällä ikävuodet 20–49. Saatuaan yliopisto-opetuksen hän pääsi toimittajan töihin, valtakunnalliseksi vaikuttajaksi muun muassa televisioon. Hänen jatkuvaa, Suomea solvaavaa mesoamis-taan ei lehdistössä sentään kritiikkittä nieltyn.’

Abu-Hanna muutti kaksi vuotta sitten Suomesta Hollantiin. Teikarin kolumnissa mainitaan, että maa saattaa

näyttää tuoreelle tulokkaalle vielä ‘ihanalta’, mutta kokee-neit paluumuuttajat ovat eri mieltä. Hollantilais-suomalainen pariskunta tietää, että maa on ‘luokkayhteiskunta, jossa viljellään hienovaraista rasismia’. Entinen suomalainen ammattijalkapalloilija on nähty Hollannin jalkapallon sisällä ‘erittäin ikäviä rasismin ilmentymiä’.

Abu-Hanna ei ole kuitenkaan niin tyhmä kuin minä Teikari pitää häntä. Kukaan järkevä ihminen ei muuta 20-vuotiaana Suomeen, koska luulee, ettei täällä olisi rasismia. Eikä

kukaan muuta taas 30 vuoden kuluttua, koska luulee, ettei muualla olisi rasismia.

Hollanti on luokkayhteiskunta, kuten Suomikin, ja Hollannista löytyy rasismia, kuten Suomestakin. Jos joku, niin Abu-Hanna sen tietää. Mutta se mikä vetää häntä Hollantiin, on mahdollisuus jatkaa omaa elämäntöötään. Hollannissa Abu-Hanna pyrkii siihen mihin hän on pyrkinyt Suomessakin. Hän on yrityttänyt kehittää täällä ilmapirin, jossa rasismia käsittelään oikeana ongelmana. Ongelma, joka ei koske vain pienitä maahanmuuttajaporukkaa,

beerd hier een atmosfeer te ontwikkelen, waarin racisme behandeld wordt als een echt probleem. Een probleem, dat niet alleen de kleine groep immigranten raakt, maar de grondslagen van de maatschappij. Een probleem, dat een land verhindert zich internationaal te oriënteren. Een probleem, dat dreigt de cultuur van een land te verdorren.

Dertig jaar lang heeft Abu-Hanna er op gehoopt, dat dit land z'n deuren zou openen. En zij heeft zichzelf aan risico's blootgesteld. De vrouw heeft zich niet tevreden gesteld met de rol, die men in het algemeen passend vindt

voor immigranten. Ze stelde zich er niet tevreden mee om thuis te zitten en te wachten op Finse cursussen of enig ander Rode Kruis liefdewerk, maar zij heeft met een gezond zelfbewustzijn zichzelf uitgedaagd als ook anderen in een discussie, die zijn van levensbelang acht voor iedere moderne maatschappij. In Nederland is een dergelijke immigrant belangrijk. De moedige Abu-Hanna is een verlies voor Finland. En zij is niet de enige immigrant, die

gefrustreerd haar reis heeft vervolg'd. De Finnen trekken zich van de ene op de andere dag steeds meer in zichzelf terug. Buitenlandse mensen, handelswaar of investeringen worden niet door Finland aange trokken, maar worden buitengesloten. Meer dan een nieuwe Nokia, heeft Finland een nieuwe Abu-Hanna nodig.

Joop Wassenaar
Eura

vertaling: Hans Adamse

vaan yhteiskunnan perusrakenteita. Ongelma, joka estää maan kansainvälistämistä. Ongelma, joka uhkaa maan kulttuurin kuihtumista.

Kolmekymmentä vuotta Abu-Hanna on toivonut tämän maan avaavan ovensa. Ja hän on pistänyt itseään likoon. Nainen ei ole tytytynt siihen rooliin, jonka kantaväki näkee sopivaksi maahanmuuttajille. Hän ei ole malttanut istua kotona ja odottaa suomenkielen kurssia tai jotain muuta Punaisen Ristin armpalaa, vaan hän on terveellä itsetunnolla haastanut itseään sekä muita mukaan keskusteluun, jonka hän näkee elintärkeäksi jokaiselle modernille yhteiskunnalle.

Umayya Abu-Hanna (foto/kuva Gerard van Daalen)

Hollannissa tämän kaltainen maahanmuuttaja kelpaa. Rohkea Abu-Hanna on menetys Suomelle. Eikä hän ole ainoa maahanmuuttaja, joka on turhautuneena jatkanut matkaansa. Suomalaiset vetäytyvät päivästä toiseen yhä enemmän sisäänpäin. Ulkomaisia ihmisiä, kauppatavaraita tai investointirahaa

ei houkutella Suomeen vaan karkotetaan pois. Enemmän kuin uutta Nokiaa, Suomi tarvitsee uutta Abu-Hannaa.

Joop Wassenaar
Eura

HET ECHTPAAR VERWEY OP BEZOEK IN FINLAND IN DE ZOMER VAN 1909

In Aviisi 2011-2 en Noorderlicht 2011-1 heb ik een stukje geschreven met als titel ‘Een Fins-Nederlandse trektocht in de negentiende eeuw’. Het ging over een wandeltocht die drie meisjes, twee Finse en een Nederlandse, hebben gemaakt in Zweden en Noorwegen in de zomer van 1886. De meisjes waren de 20-jarige Nanny Lagerborg, de 19-jarige Kitty van Vloten en een nichtje van Nanny. Het was toen een heel ongewone zaak dat meisjes uit de betere klasse zo maar, en dan ook nog zonder begeleiding, een trektocht maakten, en helemaal wanneer dat in een vrijwel onbewoond gebied was. Maar het waren nogal ondernemende dames, die voor die tijd erg vrij waren opgevoed.

VERWEYN PARISKUNNAN VIERAILU SUOMEEN KESÄLLÄ 1909

Aviisin numerossa 2011-2 ja Noorderlichtin numerossa 2011-1 oli kirjoittamani artikkeli ‘Suomalais-hollantilainen kävelymatka 1800-luvulla’. Siinä kerrottiin patikkaretkestä, jonka kolme tytötä, hollantilainen ja kaksi suomalaisista, tekivät Ruotsissa ja Norjassa kesällä 1886. Tytöt olivat 20-vuotias Nanny Lagerborg, 19-vuotias Kitty van Vloten sekä Nannyn serkkutyttö. Siihen maailmaanikaan oli tavatonta, että parempien perheiden tyttäret lähtivät noin vain vaellusretkelle, vieläpä ilman esiliinaa, ja kaiken lisäksi lähes asumattomille seuduille. Mutta nämä olivatkin tomeria tytöjä, jotka olivat saaneet sen ajan oloihin nähden hyvin vapaan kasvatuksen.

Kitty van Vloten (rechts), Nanny Lagerborg (midden) en nichtje van Nanny (links) in 1886 tijdens hun wandeltocht door Zweden en Noorwegen. | Kitty van Vloten (oikealla), Nanny Lagerborg (keskellä) ja Nannyn serkku (vasemmalla) vuonna 1886 patikkareissun aikana Ruotsista Norjaan.

Na de trektocht heeft Kitty nog in Finland bij Nanny gelogeerd (in het zomerhuis van de familie Lagerborg?) en ook bij de Nederlandse consul, Johannes Addens, in Helsinki. Vervolgens is zij in haar eentje via Sint Petersburg teruggekeerd naar Nederland, waar zij met haar familie in Haarlem woonde.

De Finse Nanny en Nederlandse Kitty hadden elkaar leren kennen in Genève, in Zwitserland, waar ze ongeveer een jaar gelijktijdig hebben gestudeerd. Het klikte heel goed tussen die twee en zij hebben hun hele leven lang contact met elkaar gehouden.

Nanny Lagerborg heeft in de periode 1886-1889 in

Stockholm natuurkunde gestudeerd, waarna zij haar studie heeft voortgezet aan de Sorbonne in Parijs. Wat heel bijzonder is, in februari 1890 werd zij daar als tweede vrouw gekozen tot lid van de Société Mathématique de France (SMF). De SMF was in 1872 opgericht en telde in 1890 meer dan 200 leden. Het is een van de oudste wiskundige genootschappen en het lidmaatschap stond in hoog aanzien. In oktober 1890 heeft Nanny een graad gehaald aan de Sorbonne, vier jaar eerder dan de beroemde Marie Curie.

Inmiddels was Kitty van Vloten in 1890 getrouwd met de dichter Albert Verwey. Het paar vestigde zich in Noord-

>

Retken jälkeen Kitty vietti vielä jonkin aikaa Suomessa Nannyn luona (Lagerborgin perheen huvilalla?) ja myös Helsingissä Alankomaiden konsulin Johannes Addensin luona. Sen jälkeen Kitty matkusti yksin Pietarin kautta takaisin Hollantiin, Haarle-miin, missä hänen perheensä asui.

Suomalainen Nanny ja hollantilainen Kitty olivat tutustuneet Sveitsissä Genevessä, missä he olivat opiskelleet samaan aikaan vuoden verran. He tulivat erinomaisesti toimeen keskenään ja pitivätkin yhteyttä koko elämänsä ajan.

Nanny Lagerborg opiskeli vuosina 1886-1889 Tukholmassa fysiikkaa ja jatkoi opintojaan sen jälkeen

Nanny Lagerborg (links) met haar oudste halfzuster (rechts). | Nanny Lagerborg (vasemmalla) vanhimman puolisikon kanssa (oikealla).

Detail uit het monument voor Albert Verwey in Noordwijk. | Yksityiskohta Albert Verwey-monumentista Noordwijkissä.

Pariisissa Sorbonnessa. Erikoista on, että helmikuussa 1890 hänet valittiin toisena naisen Société Mathématique de Francen (SMF) jäseneksi. Seura oli perustettu vuonna 1872, ja vuonna 1890 jäseniä oli yli 200. SMF on vanhimpiä matematiikan seuroja, ja sen jäsenyyttä arvostettiin suuresti. Nanny suoritti loppututkinnon Sorbonnessa lokakuussa 1890, neljä vuotta ennen kuuluisaa Marie Curieata.

Kitty van Vloten oli sillä välin, vuonna 1890, avioitunut runoilija Albert Verweyn kanssa. Pariskunta asettautui asumaan Noordwijkeni, ja Nanny vietti heidän luonaan neljä viikkoa pian häiden

jälkeen. Kitty ja Albert asuivat dyynin harjalla suressa huvilassa, Villa Novassa, jota ei ikävä kyllä enää ole olemassa. Villa Novan entistä sijaintipaikkaa vastapäätä on nyt Albert Verweyn muistomerkki (ks. kuva).

Nanny Lagerborg solmi vuonna 1892 avioliiton vapäherrä, tri Emil Wilhelm Cedercreutzin kanssa, joka oli ammatiltaan lääkäri. Tunnettu kuvanveistäjä Emil Cedercreutz oli hänen veljenpoikansa. Nannylla oli tuolloin jo nimissään joitakin tieteellisiä julkaisuja, mutta avioliiton myötä hänen piti ilmeisesti lopettaa fysiikan tutkimuksensa. Hän kirjoitti

tosiin myöhemminkin vielä useita artikkeleita, matkakerotuksia ja kirjoja (ruotsiksi).

Kitty ja Nanny pitivät tiiviisti yhteyttä ja kirjoittivat toisilleen pitkiä kirjeitä. Joka vuosi Kitty ja hänen miehensä suunnittelivat matkaa Suomeen, mutta matka jää pitkäksi aikaa vain suunnitelmaaksi. Tähän oli syynä ennen kaikkea se, että Verweyn pariskunnalle syntyi vuosina 1891–1906 peräti seitsemän lasta, neljä tytärtä ja kolme poikaa. Lisäksi matka Suomeen oli paremmistakin piireistä tuleville kallis hanke. Kityn ja Nannyn kirjeissä pohditaankin usein, mikä olisi halvin matkareitti.

wijk en Nanny heeft daar, niet zo lang na hun huwelijk, vier weken gelogeerd. Kitty en Albert woonden in een groot huis, Villa Nova, dat op een duintop stond, maar jammer genoeg niet meer bestaat. Tegenover de plaats in Noordwijk waar Villa Nova heeft gestaan, is een monument geplaatst ter ere van Albert Verwey (zie foto).

In 1892 is Nanny Lagerborg getrouwde met baron Dr Emil Wilhelm Cedercreutz, een arts. De bekende Finse beeldhouwer Emil Cedercreutz was een neef van hem (een zoon van zijn broer). Nanny had ondertussen al een aantal wetenschappelijke publicaties op haar naam staan, maar moest

na haar huwelijk kennelijk met haar natuurkundige onderzoeken stoppen. Wel heeft zij daarna nog verschillende artikelen, reisverhalen en boeken geschreven (in het Zweeds).

Kitty en Nanny bleven nauw contact houden door elkaar regelmatig uitgebreide brieven te schrijven. Jaar op jaar werden er plannen gesmeed voor een bezoek van Kitty en haar man aan Finland. Maar voor een lange tijd bleef het bij plannen alleen. Dit had er in de eerste plaats mee te maken dat het echtpaar Verwey tussen 1891 en 1906 liefst zeven kinderen kreeg, vier dochters en drie zoons. Verder was een reis

Villa Nova, het huis in Noordwijk waar het gezin Verwey heeft gewoond. |
Villa Nova, talo Noordwijkissa, jossa Verweyn perhe on asunut.

Matka toteutui lopulta vuonna 1909, ja Kitty ja Albert viettivät runsaat kaksi viikkoa Cedercreutzin perheen luona. Suomen matkaan liittyy laaja kirjeenvaihto. Charlie Marie Boelhouwer kokosi

Monument ter nagedachtenis aan Albert Verwey in Noordwijk (tegenover de plek waar Villa Nova heeft gestaan). | Albert Verweyn muistomumentti Noordwijkissä (vastapäästä paikkaa, missä Villa Nova ennen sijaitsee).

naar Finland, zelfs voor deze vertegenwoordigers van het betere milieu, een dure aan-gelegenheid. In de briefwisseling tussen Kitty en Nanny wordt er vaak over gediscussieerd over wat de goedkoopste reisroute zou zijn.

Uiteindelijk is het er in 1909 van gekomen dat Kitty en Albert naar Finland zijn gereisd om ruim twee weken bij de familie Cedercreutz te logeren. Er zijn een groot aantal brieven geschreven die verband houden met deze Finse reis. Zij zijn in 1992 door Charlie Marie Boelhouwer gebundeld in een boekje dat als titel heeft gekregen 'De Forellenvisscher'. Ik zal een aantal teksten uit deze

brieven aanhalen en van commentaar voorzien. Het geeft een gedetailleerd beeld van deze, voor die tijd toch unieke logeerpartij. Finland was in het begin van de vorige eeuw voor de meeste Nederlanders een heel onbekend land, dat ver weg lag in een uithoek van Europa.

Het echtpaar Cedercreutz had vier kinderen, drie zoons (Karl, Pehr en Lars), en een dochter (Eva). De oudste zoon, Karl, is later een bekende botanicus geworden. Kitty en Nanny correspondeerden in het Zweeds.

Gedeelte uit een brief van Kitty aan Nanny, geschreven in Noordwijk op 22 december 1908:

Je deed me zo'n plezier met die lange brief over van alles en nog wat. Ik kan je vertellen dat Albert en ik de hele herfst lang over Finland hebben gesproken en over onze reis daarheen. Ik zou veel van wat me dierbaar is weerzien. Niet in de laatste plaats het water daar, als je nu ook nog een boot hebt ben ik volmaakt tevreden. Maar iedere keer (altijd op onze dagelijkse wandeling) eindigden we met te zeggen dat van zo'n reis natuurlijk nooit sprake kon zijn. Ook al hadden we het geld, wat we niet hebben, hoe kunnen we het hier allemaal achterlaten?

Maar goed, de volgende zomer is de reis dus toch doorgegaan. De oudste dochter, Liesbet, die 17 jaar oud was, moest op de jongere kinderen

kirjeet vuonna 1992 kirjaksi 'De Forellenvisscher' (Taime-nenkalastaja). Esitän seuraavassa joitakin otteita näistä kirjeistä ja kommentoin niitä. Tämä antaa yksityiskohtaisen kuvan tästä aikoinaan hyvin erikoisesta vierailusta. Suomi oli viime vuosidahan alussa useimmissile alankomaalaissille täysin tuntematon maa kaukan Euroopan äärirajoilla.

Cedercreutzeilla oli neljä lasta, pojat Karl, Pehr ja Lars sekä tytär Eva. Vanhimasta pojasta Karlista tuli myöhemmin kuuluisa kasvitieteilijä. Kitty ja Nanny kirjoittivat kirjeensä ruotsiksi.

Ote Kityn kirjeestä Nannylle, kirjoitettu Noordwijkissa 22. joulukuuta 1908:

Ilahdutit minua kovasti

pitkällä kirjeelläsi, jossa kertoilit kaikenlaista. Voin vakuuttaa sinulle, että Albert ja minä olemme puhuneet koko syksyn Suomesta ja matkastamme sinne. Näkisin jälleen paljon sellaista, mikä on minulle rakasta. Niin kuin vesi siellä, ja jos sinulla on nyt vielä venekin, olen täydellisen tytyväinen. Mutta joka kerta (aina päivittäisellä kävelyllämme) päädyymme toteamaan, ettei selainen matka tietenkään voi tulla kysymykseenkään. Vaikka meillä olisi rahatkin, mitä meillä ei ole, miten voisimme jättää kaiken tämän tänne?

Oli miten oli, seuraavana kesänä matka kuitenkin toteutui. Vanhimman tyttären, 17-vuotiaan Liesbetin, piti jäädä Noordwijken hoitamaan nuorempia lapsia, missä

hänellä tietysti oli henkilökunta apunaan. Cedercreutzit olivat rakennuttaneet 1908 suuren kesähuvilan, Tuvkullan, Bodomjärven rannalle, noin 10 kilometriä Espoon asemalta pohjoiseen. Kitty ja Albert asuivat suurimman osan Suomessa viettämästään ajasta siellä, mutta Albert oli Emil Cedercreutzin kanssa myös viisi päivää taime-nenpyynnissä Kalkkisissa, viitisenkymmentä kilometriä Lahdesta pohjoiseen. Charlie Marie Boelhouwerin kirja 'De Forellenvisscher' sai siitä nimensä.

Emil Cedercreutz oli hyvin hienon kalastusseuran, vuonna 1886 perustetun Kalkkisten Kalastusklubin jäsen. Jäseniä oli vain vähän

passen in Noordwijk, waar ze natuurlijk wel hulp bij had van het personeel. Het echtpaar Cedercreutz had in 1908 een groot zomerhuis laten bouwen, Tuvkulla, aan het Bodommeer, ongeveer 10 km ten noorden van het station van Espoo. Het grootste deel van de tijd in Finland hebben Kitty en Albert daar geloogd, maar Albert is ook nog

vijf dagen op stap geweest met Emil Cedercreutz om forellen te vissen in Kalkkinen (Kalkis), ongeveer 50 km ten noorden van Lahti. Vandaar dat het boekje van Charlie Marie Boelhouwer de titel 'De Forellenvisscher' kreeg.

Emil Cedercreutz was lid van een heel exclusieve visclub, de 'Kalkkisten Kalastusclubi', die was opgericht

in 1886. Er waren maar heel weinig leden (het totaal aantal personen dat in de lange periode van 1886 tot 1930 kortere of langere tijd lid is geweest, was niet meer dan vijftig). De leden waren hoofdzakelijk rijke, Zweedssprekende notabelen, die meestal afkomstig waren uit Helsinki.

Het echtpaar Verwey is waarschijnlijk in de eerste

>

Tuvkulla, het zomerhuis van de familie Cedercreutz aan het Bodommeer (foto genomen op 10 mei 2012). | Tuvkulla, Cedercreutzin perheen kesähuviila Bodominjärven äärellä (kuva otettu 10. toukokuuta 2012).

(pitkällä kaudella 1886–1930 ainoastaan viitisenkymmentä henkeä oli lyhemmän tai pidemmän aikaa seuran jäsen). Jäsenet olivat etupäässä varakkaita ruotsinkielisiä

helsinkiläisherroja.

Verweyt lähtivät Hollannista luultavasti heinäkuun ensimmäisellä viikolla 1909 ja saapuivat perille Suomeen noin 14. heinäkuuta mat-

kattuaan junalla Tanskan ja Ruotsin halki. Paluumatkalle he lähtivät 30. heinäkuuta.

Ote Kityn kirjeestä lapsille (Tuvkulla, 17. heinäkuuta):

Täällä lähellä asuu vanha

>

week van juli (in 1909) uit Nederland vertrokken en omstreeks 14 juli in Finland aangekomen (na een treinreis door Denemarken en Zweden). Op 30 juli zijn ze weer uit Finland vertrokken.

Gedeelte uit brief van Kitty aan de kinderen (Tuvkulla, 17 juli):

Hier vlak bij woont een oude vrouw die den heelen dag aan de weefstoel (een kolossale groote) zit te weven. Van morgen om zeven uur toen nog niemand op was, gingen we al baden. En mijnheer Cedercreutz gaat ook nog eens met pa op de zalmvangst; daar moeten ze een heel eind voor reizen wel 8 uur en blijven dan twee dagen in een schuitje op het water en dan komen ze met een

heleboel zalmen thuis. Maar dat moeten we nog zien. De zalmen laten zich niet altijd vangen. Van hieruit gaan we ook nog een dag naar Helsingfors want daar zijn we nog niet geweest. Hier kan de keukenmeid ijs maken; gisteren kregen we een grote ijspudding op tafel. En de maaltijd begint altijd met pap met suiker in plaats van met soep; en dat heet dan zoete soep.

Op 24 juli schrijft Kitty aan de kinderen vanuit Tuvkulla ook over de visactiviteiten van Albert en hun gastheer (het is niet helemaal duidelijk of de vissers al terug zijn of dat ze op de een of andere manier contact met Albert heeft gehad.):

We hebben de hele week veran-

derlijk weer gehad maar de laatste dagen is het beter. Gelukkig maar. Want als je de heelen dag in een schuitje moet zitten met een echt Finschen roeier waar je niet mee praten kan en zalmen moet vangen die je natuurlijk voorbij schieten dan is 't niet prettig als 't ook nog regent. Er kan maar één heer en één roeier in een schuitje zoodat onze heeren twee schuitjes tegelijk in het water moeten brennen. Het was moeilijk roeien want het gaat tegen de stroom op, van aflopend water.

Maar in ieder geval was Albert Verwey op 26 juli weer terug in Tuvkulla. Vooraf aan de reis naar Kalkkinen had hij samen met Kitty en het echtpaar Cedercreutz een bezoek aan Helsinki gebracht

nainen, joka istuu koko päivän kangaspuiden (uskomattoman suurten) ääressä kutomassa. Aamulla seitsemältä, kun muut eivät vielä olleet nousseet, kävimme ulmassa. Herra Cedercreutz lähtee vielä papan kanssa lohenpyyntiin; sitä varten heidän täytyy tehdä pitkä matka, ihan 8 tuntia, ja sitten he jäävät kahdeksi päiväksi vesille veneeseen ja palaavat kotiin ison lohisalalin kanssa. Mutta tämä jää vielä nähtäväksi. Lohet eivät aina suostu käymään pyydystiin. Lähdemme täältä myös vielä päiväksi Helsinkiin, sillä emme ole vielä käyneet siellä. Keittiöpiika osaa tehdä jätälöitä; eilen pöytään kannettiin suuri jätälövanukas. Ja aterian aluksi saadaan aina keiton sijasta soke-roitua velliä; sitä sanotaan sitten makeaksi keitoksi.

Heinäkuun 24. päivänä Kitty kirjoittaa Tuvkullassa lapsille myös Albertin ja isännän kalastelusta (ei ole aivan selvää, ovatko kalamiehet jo palanneet vai onko Kitty ollut muulla lailla yhteydessä Albertiin):

Meillä on ollut koko viikon epävakaista, mutta viime päivinä sää on ollut parempi. Onneksi. Sillä jos täytyy istua koko päivä veneessä oikean suomalaisen soutajan kanssa, jonka kanssa ei voi puhua, ja täytyy pyytää lohia, jotka tietysti uida viltahatavat ohi, ei ole hauskaa jos vielä sataakin. Veneeseen mahtuu vain yksi herra ja yksi soutaja, joten meidän herrojemme täytyy mennä vesille yhtäkaa kahdella veneellä. Soutaminen oli raskasta, sillä mennään vastavirtaan.

Joka tapauksessa Albert Verwey oli 26. heinäkuuta palannut Tuvkullaan. Ennen Kalkkisten retkeä hän oli käynyt Kityn ja Cedercreuzien kanssa Helsingissä, ja nyt paluumatkalla hän poikkesi isäntänsä kanssa siellä uudelleen. Albert kirjoitti tästä samana päivän Addenseille (Johannes Addens, joka oli aikaisemmin ollut konsuliina Helsingissä, oli tuolloin konsulina Kreuznachissa Saksassa):

Arvon ystävät, siitä on nyt kaksi viikkoa kun me saavuimme Suomeen. Siitä lähtien olemme olleet Tri Cedercreuzin vieraina. Hänellä on 8 km Espoon pohjoispuolella maatilku, jonka hän rakennutti viime vuonna yksinkertaisen, mutta tilavan huvilan.

en op de terugreis deed hij, samen met zijn gastheer, Helsinki opnieuw aan. Hij schreef hierover op die dag aan het echtpaar Addens (Johannes Addens, die eerder consul geweest was in Helsinki, was in die tijd consul in Kreuznach in Duitsland):

Waarde vrienden, het is nu twee weken geleden dat wy beiden in Finland aankwamen. Sinds dien tyd zyn wy de gasten van Dr. Cedercreutz, die hier 8 KM boven Esbo een stuk grond bezit waarop hy verleden jaar een eenvoudig, maar flink groot buitenhuis heeft laten neerzetten. Van onze kamer hebben wy uitzicht op een meer en het eerste wat ik 's morgens doe is naar buiten loopen en een bad nemen. Het weer is minder warm

dan het zyn moet. Wy waren de vorige week in Helsingfors, hebben alles gezien: den winkel van Stockmann en de plekken waar uw huis en het huisje in Brunspark gestaan heeft. Helsingfors is een levendige stad, die in nieuerwetse ontwikkeling voor veel grooter steden niet onder doet. De architectuur, die altyd een goede waardemeter is voor de openbare ontwikkeling, is er volkommen op de hoogte van het beste europeesche. Saarinen's gebouw van de Noordsche Bank

is van gevel prachtig en van binnen vol schoonheden van kleur en beeldhouwwerk. Ook een mooi gebouwd huis is het ziekenhuis 'Eyra' door Sonck. Saarinens Muzeum is wel verbazend knap, maar wordt een beetje een staalkaart. Zyn spoorstation zal op den duur een indruk maken van zwaarheid en eentonigheid, hoewel het klaarblijkelyk geen oppervlakkig werk wordt. Na een dag in Helsingfors ging Kitty terug naar Tufkulla en ik vergezelde mijn gastheer naar

>

De stroomversnelling bij Kalkkinen. | Kalkkisten koski.

Huoneestamme meillä on näköala järvelle, ja aamuun menemme ensi töiksemme alas uimaan. Sää on viileämpi kuin sen pitäisi olla. Olimme viime viikkolla Helsingissä ja näimme siellä kaiken: Stockmannin kauppaliikkeen ja paikat, joissa Teidän talonne ja Kaivo-puiston mökki olivat. Helsinki on vilkas kaupunki, joka ei jää uuden ajan kehityksessä jälkeen paljon suuremmistakaan kaupungeista. Arkkitehtiuri, joka aina hyvä julkisen kehityksen arvomittari, on täysin parhaimmalla eurooppalaisella tasolla. Saarisen suunnittelemä Pohjoismaiden Osakepankin rakennus on julkisivultaan upea ja sisältä täynnä värien ja veistosten kauneutta. Kaunis rakenntus on myös Sonckin piirtämä 'Eyra'-sairaala. Saarisen Museo on kyllä ihmseen nokkela, mutta

siitä tulee vähän sillisalaattia. Hänen rautatieasemansa antaa varmaan ajan pitkään raskaan ja yksitoikkoisen vaikutelman, vaikkei siitä selvästikään tule mitenkään pinnallinen työ. Helsingissä vietetyn päivän jälkeen Kitty palasi Tufkullaan ja minä seurasin isäntääni Kalkkisille. Hänellä on siellä kalastuspäätä, ja niinpä olisitte voinut nähdä, miten rakastettua runoilijaanne soudettiin kolmen päivän (ja mel-

kein yönkin) ajan koskissa hänen pyytäessään viattomia taimenia. Koska sekä on Taito, Tri Cedercreutz sai – oikeastaan helpotukseksi – suuret ja minä pienet. Palumatkalla näin Helsingin toiseen kertaan – miten upea satama siellä onkaan – ja olen täällä nyt vielä perjantaihin asti. Sitten suuntaamme Tukholmaan. Sekä meno- että palumatkamme kulkevat sitä tietä eivätkä Lyyperin kautta. Toivomme ehtivämme >

De roeier Juha-Kustaa Rantala. | Soutaja Juha-Kustaa Rantala.

Kalkis. Hy heeft daar een vischgelegenheid, en zoo kondt ge uw beminden dichter gedurende drie dagen (en byna de nachten tevens) door de schietstroomen zien geroeid worden en onschuldige forellen vangen. Aangezien ook dit een Kunst is, ving – eigenlyk tot mijn verlichting – Dr Cedercreutz de groote en ik de kleine. Op-

tergreis zag ik Helsingfors ten tweeden male – wat een prachtige haven heeft het – en ben nu nog hier tot Vrijdag. Dan steken wy over naar Stockholm. Wij namen heen en terug dien weg en niet dien van Lübeck uit. We hopen ook Göteborg aan te doen.

Een dag later, op 27 juli schreef Albert Verwey het volgende aan de kinderen thuis: Sints gister zyn we weer vereend op Tufkulla, baden in het meer en wandelen. Zulk een wandeling, zoals wy zo pas volbracht hebben, zul je je volstrekt niet als pantoffelgang over de duinen voorstellen. Integendeel. Iedere tweede plag is hier een steen en tusschen iedere twee plagen ligt na de nachtelyke regen een plasje. Huppelende van plag op steen

en van steen in plas plukken we dan aardbeien, en orchideeen, zoals ik er hierby een insluit. We hebben het hier bijzonder goed. Behalve de vele vriendelykheid genieten we het voorrecht van een maaltyd meer per dag dan we thuis krygen. Eén om 11, een om 31/2 en een om 8 uur. Van deze drie kan men ook eigenlyk niet goed onderscheiden welke de voornaamste is. De laatste dagen eten we forellen die wy van Kalkis hebben meegebracht. Dr. C. en ik hebben daar, wanneer we niet op 't water waren, in een groot planken huis gewoond en kookten in een blik aardappelsoep met frankforter worstjes. Myn roeier heette Johan-Gustaaf Rantala, welke laatste naam zeggen wil: die aan het strand woont.

poiketa myös Göteborgissa.

Seuraavana päivänä, 27. heinäkuuta, Albert Verwey kirjoitti lapsille kotiin: Palasimme eilen taas Tufkullaan, kävimme uimassa ja kävelyllä. Älkää kuvitelko, että tällainen kävelyretki, kuten tuo juuri tekemämme, olisi samaanlaista kuin rauhallinen tepastelu dyyneillä. Päinvastoin. Joka toinen mätäs on täällä kivi, ja jokaisen kahden mättään väliissä on yösateen jäljiltä lätkö. Loikkien mätäältä kivelle ja kivelästä lätköön poimimme sitten mansikoita ja kämmeköitä, joista yhden liitän tähän mukaan. Viihdyimme täällä erinomaisen hyvin. Nautimme lukuisten ystävyydenosoitusten lisäksi sitä etuoikeudesta, että saamme täällä päävittääni yhden aterian enemmän kuin kotona.

Yhden kello 11, yhden kello 3 1/2 ja yhden kello 8. Ei voi oikein kunnolla sanoa, mikä näistä kolmesta on pääateria. Viime päivinä olemme syöneet Kalkkisista tuomiamme taimenia. Tri. C. ja minä oleilimme siellä, milloin emme olleet vesillä, suressa lautatalossa ja seitsemme peltipurkissa perunakeittoa nakkien kera. Soutajani nimi oli Johan-Gustaaf Rantala, joista nimistä viimeinen tarkoittaa: rannalla asuva.

Herrat eivät siis soutaneet itse kalastellessaan Kalkkisissa. Kalkkisten Kalastusklubista kertovasta kirjasta luin, että Juha-Kustaa Rantala sai seuralta 150 markan vuosipalkan ja jokaiselta soutupäivältä lisäksi vielä 3 markkaa.

‘Suurella lautatalolla’ Albert Verwey tarkoitti kosken

lähellä ollutta vanhaa Merasiikalan taloa. Emil Cedercreutz oli vuonna 1909 toinen sen omistajista, mutta taloa saivat käyttää kaikki kalastusseuran jäsenet.

Palattuaan Noordwijken Albert Verwey raportoi Suomen matkastaan vielä 13. elokuuta veljelleen Christoffel Verweylle. Hän kirjoitti muun muassa:

Olimme kaksi viikkoa suomalaisen ystäväme maatilalla. Uusi, suuri puutalo kallioisessa, kuusia ja koivuja kasvamassa maastossa. Laaja vesilakeus aivan edessämme. Seurustela ystäviemme kanssa, lasten kuuntelua, joskus vieraiden vastaanottamista tai naapurissa käytiä, tilan nuorten viljelmien tarkastelua tai sivurakennusten tutkimista,

De twee heren hebben dus zelf niet geroeid tijdens hun visactiviteiten in Kalkkinen. In het boek over de Kalkkisten Kalastusclubi uit 1986 las ik dat Juha-Kustaa Rantala een jaarsalaris van de visclub ontving van 150 mark, waarbij hij voor een dag roeien nog eens een extra 3 mark ontving.

Het 'groot planken huis' dat door Albert Verwey wordt genoemd is een oud huis, het 'Mera-Siikalan talo', dat vlakbij de stroomsversnelling stond. In 1909 was Emil Cedercreutz een van de twee eigenaars, maar het huis kon door alle leden van de visclub worden gebruikt.

Na terugkomst in Noordwijk, op 13 augustus, heeft

Albert Verwey ook nog eens verslag gedaan van zijn Finse reis aan zijn broer Christoffel Verwey. Hij schreef onder andere:

We zyn twee weken op het goed van onzen finschen vriend geweest. Een nieuw, groot houten huis, op een rotsig, met sparren en berken begroeid terrein. Een brede watervlakte vlak voor ons. Praten met onze vrienden, luisteren naar de kinderen, soms gasten ontvangen of buren bezoeken, of wandelingen maken om de beginnende kultuur van het goed, of de bygebouwen te zien, en tochten door de omstreken, - dat was ons leven. Vyf dagen ben ik met myn gastheer op reis geweest, heb een stuk gezien van Finland, en ging mee op de forellenvangst. Daar

zag ik losgemaakte vlotten, paal voor paal, door de stroomversnelingen dryven, om lager weer te worden opgevangen en vastgemaakt. Bij onze terugreis door Zweden zagen wij een mirakel van een trein-kondukteur die een fooi weigerde. Hy bezorgde een telegram voor me en wilde myn 30 öre fooi niet in ontvangst nemen.

Het is heel opmerkelijk dat het zo een grote indruk op Verwey heeft gemaakt dat iemand een fooi weigerde. Op 24 oktober heeft Kitty een brief aan Nanny geschreven waaruit blijkt dat zij zich ook met de Finse politiek bezighield:

Dezer dagen dacht ik aan je met die beroerde Russen in Finland. Wat dunkt je, zou de band tussen de Zweedsche Finnen en de heusche

retkiä lähiseuduille – sellaista oli elämämme. Olin viiden päivän matkalla isäntäni kanssa, näin palan Suomea ja lähdin mukaan taimenenpyytiin. Nän siellä, miten puretut tukkilautat uitetaan tukki tukilta kosken läpi ja kootaan alajuoksulla jälleen yhteen. Paluumatkallamme Ruotsin halki näimme ihmeen: konduktöörin, joka kiertäätyti juomarahasta. Hän lähetti puolestani sähkösanoman eikä halunnut ottaa tarjoamaani 30 ärin juomarahaa.

On erikoista, että juomarahasta kiertäätyminen teki niin suuren vaikutuksen Verweyhin. Kitty kirjoitti 24. lokakuuta Nannylle kirjeen, josta ilmenee, että hän seurasi myös Suomen poliittikkaa.

Olen näinä päävinä ajatellut siua ja niitä peijakkaan venäläisiä

Het 'Mera-Siikala talo', dat vlakbij de Kalkkinen stroomsversnelling stond. | 'Mera-Siikala talo', joka sijaitsi lähellä Kalkkisen koskea.

Suomessa. Mitä luulet, mahtako suomenruotsalaisten ja aitosuomalaisien side nyt vahvistua? Taisimme ehtiä tehdä matkamme

juuri ajoissa; venäläinen Suomi ei houkuttele minua.

Lokakuussa 1910 Emil Cedercreutz kävi vastavieraai-

Finnen nu sterker worden? Ik denk dat wij onze reis net bijtijds gemaakt hebben; het Russische Finland lokt mij niet aan.

In oktober 1910 heeft Emil Cedercreutz een tegenbezoek gebracht aan Albert en Kitty Verwey in Nederland. Het is niet duidelijk of Nanny daar ook bij geweest is. Albert heeft Emil Cedercreutz onder andere Amsterdam laten zien.

In de laatste brief van Nanny aan Kitty die in 'De Forellenvisscher' is opgenomen, gedateerd 3 juli 1937, schrijft ze ondermeer (haar man was ondertussen overleden):

Het is nu 27 jaar geleden dat we samen in Tufkulla waren. Er is hier sedert weinig veranderd: het

huis is wild begroeid. Ik ben er nu heel alleen. Eva is met de kinderen tot augustus in Zweden, haar man komt iedere avond – tot hij er ook heen gaat – in de auto hier. Pehr is ergens in het noorden, Carl botaniseert in Åland, Lars ligt met hooikoorts in de stad. Alleen zijn is onvoorstelbaar heerlijk. Het is hier heel warm, de aardbeien zijn lekker zoet.

Emil Cedercreutz is in 1924 overleden, Nanny Cedercreutz-Lagerborg in 1950, Albert Verwey in 1937 en Kitty Verwey-van Vloten in 1945.

Arnold Pieterse

Literatuur:

- Boelhouwer, C.M. (1992). De forellen-visscher. Stichting Kunstuitleen Zeeland, Middelburg.
Särömaa, M.J. (1986). Kalkkisten kalasatusklubi 1886–1986. Kirjayhtymä, Helsinki.
Uuden, C. van en Stokvis, P. (2007). De gezusters van Vloten. Bert Bakker, Amsterdam.
Uylert, M. (1948). De jeugd van een dichter. Uit het leven van Albert Verwey I. Allert de Lange, Amsterdam.
Uylert, M. (1955). Dichterlijke strijdbaarheid. Uit het leven van Albert Verwey II. Allert de Lange, Amsterdam.
Uylert, M. (1959). Naar de voltooiing. Uit het leven van Albert Verwey III. Allert de Lange, Amsterdam.

lulla Albert ja Kitty Verweyn luona Hollannissa. Tiedossa ei ole, oliko Nannykin mukana. Albert näytti Emil Cedercreuzille muun muassa Amsterdamaa.

Viimeisessä De Forellenvisscher -kirjaan sisältyvässä Nannyn Kitylle lähetämässä kirjeessä, joka on päivätty 3. heinäkuuta 1937, Nanny kirjoittaa muun muassa (hänen miehensä oli tuolloin jo kuollut):

Siiitä on nyt 27 vuotta, kun olimme yhdessä Tufkullassa. Täällä ei ole sen jälkeen paljon muuttunut: talo on vihreän peitossa. Olen täällä nyt aivan yksin. Eva on lasten kanssa elokuuhun asti Ruotsissa, hänen miehensä tulee joka ilta – kunnes lähtee häkin sinne – autolla tänne. Pehr

on jossain pohjoisessa, Carl tutki kasveja Ahvenanmaalla, Lars sairastaa heinänuhaa kaupungissa. Yksinolo on uskomattoman ihanaa. Täällä on hyvin lämmitä, mansikat ovat makeita.

Emil Cedercreutz kuoli vuonna 1924, Nanny Lagerborg-Cedercreutz 1950, Albert Verwey 1937 ja Kitty van Vloten-Verwey 1945.

Arnold Pieterse
käännös: Leena Määttänen

Lähteet:

- Boelhouwer, C. M. (1992). De forellen-visscher. Stichting Kunstuitleen Zeeland, Middelburg.
Särömaa, M. J. (1986). Kalkkisten kalasatusklubi 1886–1986. Kirjayhtymä, Helsinki.
Uuden, C. van ja Stokvis, P. (2007). De gezusters van Vloten. Bert Bakker, Amsterdam.
Uylert, M. (1948). De jeugd van een dichter. Uit het leven van Albert Verwey I. Allert de Lange, Amsterdam.
Uylert, M. (1955). Dichterlijke strijdbaarheid. Uit het leven van Albert Verwey II. Allert de Lange, Amsterdam.
Uylert, M. (1959). Naar de voltooiing. Uit het leven van Albert Verwey III. Allert de Lange, Amsterdam.

CONCERT MET MUZIEK VAN DE FINSE COMPONIST TAUNO MARTTINEN

Op 6 oktober 2012 werd in de Grote kerk van Overschie een concert gegeven waarin stukken werden uitgevoerd van de Finse componist Tauno Marttinen. Een componist met een zeer uitgebreid oeuvre. Naast concerten en kamermuziek componeerde hij ook stukken voor balletvoorstellingen en musicals en dergelijke Tauno Marttinen is tot op zeer late leeftijd zeer actief geweest.

Voor aanvang van het concert sprak ambassadeur Klaus Korhonen de luisteraars toe. Dit deed hij in eerste instantie in het Engels. Aan het eind bleek hij toch een flinke hoeveelheid Nederlands te hebben geleerd in de loop van afgelopen tijd. Ook de voorzitter van de organisatie sprak iedereen toe in het Engels.

Jonge muzikanten voerden de diverse stukken uit. Er waren

stukken voor één vleugel, twee vleugels en voor kleine ensemble met vier muzikanten.

De kerk is in neogotische stijl uitgevoerd en dit jaar precies 100 jaar in gebruik. In de afgelopen jaren is de kerk moderniseerd en gerenoveerd. Dat betekent dat hij voor dit soort doeleinde uitstekend geschikt is. Goede stoelen,

SUOMALAISEN SÄVELTÄJÄN, TAUNO MARTTISEN, MUSIIK- KIKONSERTTI

Lokakuun 6. päivänä vuonna 2012 pidettiin Overschie'n Suurkirkossa konsertti, jossa esitettiin suomalaisen säveltäjän Tauno Marttisen sävellyksiä. Tällä säveltäjällä on laaja tuotanto. Konserttojen ja kamarimusiikin ohella hän sävelsi balettiesityksiin, musikaaleihin jne. Tauno Marttinen pysyi hyvin aktiivisena hyvin korkeaan ikään asti.

Tauno Marttinen

verwarming, een geschikte pauzeruimte, toiletten.
Kortom een ideale omgeving

Ennen konsertin alkamista piti lähettيلas Klaus Korhonen puheen yleisölle. Hän käytti etupäässä englannin kieltä. Lopuksi kävi kuitenkin ilmi, että hän oli viime aikoina oppinut aika paljon hollantia. Tilaisuuden puheenjohtaja puui myös englanniksi.

Nuoret muusikot esittivät erilaisia musiikkikappaleita. Oli musiikkikappaleita yhdelle flyygellille, kahdelle flyygellille sekä pienelle neljän muusikon yhtyeelle.

Kirkko on rakennettu uusgoottiseen tyyliin ja on tänä vuonna tasan 100 vuotta käytössä. Kuluneiden vuosien aikana kirkkoa on korjattu sekä modernisoitu. Tämä mer-

voor muziekuitvoeringen. Het was dan ook jammer om te zien dat hoofdzakelijk fijnproevers en personen die vanuit hun functie (al dan niet verplicht) aanwezig waren.

De overeenkomst tussen kerk, Nederland en Tauno Marttinen bestaat op meerdere vlakken. Tauno is in 1912 geboren, het jaar dat de kerk in gebruik werd genomen. Tauno Marttinen is aan het einde van zijn leven, in 1995 en daarna, nog eens in Nederland geweest. Hij bezocht beide kerken Friesland. Hij was daar beide kerken op uitnodiging.

De muziek was vooral aan het einde van het totale concert aantrekkelijk om naar te luisteren. Dat waren ook de meest recente stukken. Dat kan natuurlijk aan de persoonlijke smaak van de verslaggever hebben gelegen of aan het enthousiasme van de muzikanten.

Het was een prima avond uit met prachtige muziek, zeker een aanrader.

Bert Spierings

kitsee sitä, että se on erittäin sopiva tällaiseen käyttöön. Hyvät tuolit, lämmitys, sopiva lämpöö, saniteetttilat. Lyhyesti sanottuna ihanteellinen ympäristö musiikkisityksille. Ikävä kyllä oli todettava, että pääasiallisesti 'herkuttelijat' sekä asemansa takia (enemmän tai vähemmän velvollisuudentunteesta) tulleet henkilöt olivat läsnä.

Kirkon, Alankomaiden ja Tauno Marttisen välinen yhtäläisyys on monitasoinen. Tauno on syntynyt vuonna 1912, siis samana vuonna, kun kirkko otettiin käyttöön. Tauno Marttinen on elämänsä lopulla, vuonna 1995, sen jälkeenkin vielä kerran, käynyt Alankomaissa. Kummallakin kerralla

hän kävi Frieslandissa. Hänet oli kummallakin kerralla sinne kutsuttu.

Erityisesti koko konsertin loppupuolen musiikkia oli miellyttävä kuunnella. Se koostui viimeisimmistä kappaleista. Luonnollisesti tämä riippui kirjoittajan omasta mausta tai musiikkojen innostuksesta.

Iltä oli erinomainen, musiikki hienoa, suosittelen ehdotto-masti.

Kirjoittaja: Bert Spierings
Käännös. Eeva Kriek-Tuovinen

KOLUMNI

DE NACHT VAN DE KUNSTEN

In Nederland kennen wij de museumnacht. In Finland heb je ook zo iets. Het heet de Nacht van de Kunsten. De eerste keer dat het gehouden werd was in 1989. Het speelt zich af in meerder steden. In Helsinki is het onderdeel van de Helsingin Juhlavälikot (de feestweken) die elk jaar eind augustus gehouden worden. Bijna iedereen is dan weer terug van vakantie en het is nog een beetje zomer.

Dit jaar ben ik er ook naar toe

geweest. Het was een leuke ervaring. Door de hele binnenstad trokken drommen goedgehumeurde mensen. Niet alleen waren de musea en de theaters open en gratis toegankelijk ook op straat was van alles te doen. Op het plein voor het voormalige hoofdpostkantoor aan de Mannerheimintie kon iedereen die dat wilde eigen gemaakte gedichten declameren. Op een ander plein was een opblaashal gemaakt van aan

elkaar gelijmde plastic zakken. Overigens dreigde het gevante voortdurend in te zakken maar het was hoe dan ook een mooi en kleurig experiment. Op meerdere plekken in de stad traden muziekgroepen op. De mooiste boekenwinkel van Europa, Akateeminen Kirjakauppa, bleek ook open te zijn en binnen was het een drukte van belang. Een aantal schrijvers hield er een signeersessie en er stonden lange rijen mensen met een pas aangeschaft boek te wachten op hun beurt. Ik liep Kiasma, het museum voor hedendaagse kunst, binnen en ook daar waren veel mensen. In de centrale hal stond een Skoda opgesteld die

TAITEIDEN YÖ

Alankomaissa tunnemme museoyön. Suomessa on myös jotain samantapaisia. Sen nimi on Taiteiden Yö. Se järjestettiin ensi kertaa vuonna 1989. Se pidetään useissa kaupungeissa. Helsingissä se kuuluu osana Helsingin Juhlavälikoihin, jotka vietetään vuosittain elokuun lopulla. Silloin melkein kaikki ovat jo palanneet lomilta ja on vielä vähän kesäistää. Tänä vuonna minäkin kävin siellä. Se oli hauska kokemus. Kaikkialla keskiçaupungilla kuljeskelj joukoittain hyväntuulista väkeä. Ei vain

museot ja teatterit olleet auki, vaan kaduilla oli vapaa pääsy kaikenlaisiin tapahtumiin. Postitalon, entisen pääpostin, aukiolla Mannerheimintiellä jokainen halukas voi lausua kirjoittamiaan runoja. Toisella aukiolla oli tehty yhteen liimatuista muovikasseista puhallushalli, joka kylläkin tuppasi vähän väliä painumaan kasaan. Joka tapauksessa se oli kaunis ja värikäs kokeilu. Useissa paikoissa kaupungilla esiintyi musiikkihyteitä. Euroopan kaunein kirjakauppa, Akateeminen Kirjakauppa, oli myös auki,

ja siellä oli tosi tungos. Jotkut kirjailijat jakoivat nimikirjituksiaan, ja ihmiset odottivat juuri ostamiensa kirjojen kanssa pitkissä jonoissa vuoroaan. Kävelin sisään Kiasmaan, nykytaiteen museoon, ja sielläkin oli paljon väkeä. Sisääntulohalliin oli tuotu Skoda, joka oli kokonaan puettu virkattuun peitteeseen ihan suomalaisen poliisiauton mukaiseksi. Ensi silmäyksellä se näytti vain kudonnaiselta. Voin vain todeta, että se oli kai nykytaidetta, sillä miten se siellä muuten olisi ollut. Ja niin oli joka puolella nähtävänä jotain huvittavaa, kaunista tai taidolla tehtyä, millä oli tai olisi saattanut olla jotain tekemistä taiteiden kanssa.

helemaal was ingepakt in een soort haakwerk met het uiterlijk van een Finse politieauto. Op het eerste gezicht stond daar een gebreide auto. Ik kon niet anders dan concluderen dat hier sprake moest zijn van hedendaagse kunst want anders had die gebreide auto daar natuurlijk niets te zoeken gehad. En zo was overal wel iets grappigs, moois of kunstigs te zien dat iets met de kunsten te maken had of zou kunnen hebben.

Alle cafés, restaurants en terrassen zaten vol met mensen. Ongelooflijk om te zien als je, zoals ik, nog op je netvlies hebt staan hoe Helsinki er dertig jaar geleden uitzag. In die tijd bestonden er geen

Kaikki kahvilaat, ravintolat ja terassit olivat täynnäihmisiä. Näyttää uskomattomalta, kun silmissä, kuten minulla, on vielä kuva siitä, miltä Helsinki näytti kolme vuosikymmenttä sitten. Siihen aikaan ei ollut lainkaan terasseja, kapakkaan tai ravintolaan piti jonottaa ulkona – myös vaikka oli kirpeä pakkaneen – ja portsari päästi sisään vasta kun pöytä tuli vapaaksi. Muuten, luin Hesarista, että tänä vuonna Taiteiden Yö oli siirretty perjantaista torstaihin. Edellisinä vuosina oli myöhemmin illalla ja yöllä ollut järjestyshäiriötä. Tänä vuonna ei ollut, koska ihmisten piti seuraavana päivänä tavalliseen tapaan mennä töihin.

KOLUMNI

terrassen, moest je voor een café of restaurant buiten in de rij wachten – ook als het vroor dat het kraakte - en werd je pas door de uitsmijter binnen gelaten als er een tafel vrij kwam. Overigens las ik wel in de Helsingin Sanomat dat dit jaar de Nacht van de Kunsten van de vrijdagavond naar de donderdagavond was verplaatst. In eerdere jaren was het later op de avond en in de nacht uit de hand gelopen. Dit jaar gebeurde dat niet omdat de mensen de volgende dag gewoon weer naar hun werk moesten.

Een leuke avond was het. Het weer had nog wat beter kunnen zijn, maar droog was het en dat is uiteindelijk het

belangrijkste. Wel werd ik weer aan het denken gezet over wat nou eigenlijk kunst is. Het lijkt er nog al eens op dat hedendaagse kunst iets te maken heeft met vreemd, grappig of tenminste buitenisig. Een andere manier om tegen dingen aan te kijken dus. Zo'n opblaashal van oude plastic zakken kan ik begrijpen als een manier om te laten zien dat die zakken die wij steeds maar krijgen en vervolgens weer weggooien ook op een andere, misschien zelfs duurzame manier hergebruikt kunnen worden. Maar is het daarmee kunst? En zo'n gehaakt wolletje voor een auto is dat dan kunst of gewoon een goeie grap of zit

ook daar een diepere gedachte achter. Ik heb die gedachte nog niet kunnen bedenken, maar geinig vond ik het wel. De grens tussen kunst en vermaak is dun en misschien is er zelfs helemaal geen grens. Misschien, bedenk ik mij ineens, is die gebreide auto een poging om de zachte kant van de politie te laten zien. Zou zo maar kunnen. Hoe dan ook, ik heb mij die avond in augustus goed vermaakt en er iets om over na te denken aan over gehouden.

Carel van Bruggen

Se oli hauska ilta. Sää olisi voynut olla vielä vähän parempi, mutta oli kuivaa ja sehän on kuitenkin tärkeintä. Minut se kyllä sai taas ajattelemaan mitä taide nyt oikeastaan on. Nykytaiteella näyttää jotakin olevan tekemistä ouden, huvittavan tai vähintäänkin epätavallisen kanssa. Siis että katsotaan asioita toisella tavalla. Sellaisen puhallushallin vanhoista muovikasseista voin ymmärtää yhtenä tapana näyttää, että niitä kasseja, joita aina vain saamme ja taas heitämme pois, voisi käyttää uudelleen muulla, ehkäpä kestävän kehityksen tavalla. Mutta onko se silloin taidetta? Entä sellainen autolle kudottu villapaita, onko se sitten taidetta vai vain hyvä pilä

vai onko siinä jotain syvälli-sempää ajatusta takana? Sitä ajatusta en ole vielä voinut keksiä, mutta hassu se mieles-täni kyllä oli. Raja taiteen ja huvin väilllä on ohut, ja ehkä siinä ei ole lainkaan rajaa. Ehkä, tuli juuri mieleeni, se kudottu auto on yritys näyttää poliisiin pehmeä puoli. Voisi hyvin ollakin. Miten vain, olen tuona elokuun iltana nauttinut näkemästäni ja siitä on jäynti jäljelle jotain ajattelemisen arvoista.

Carel van Bruggen
(käännös Pirkko van Bruggen)

VIERING 95^e FINSE ONAFHANKELIJKHEIDSDAG GROOT SUCCES

In een typisch Fins winterlandschap is op zaterdag 8 december in het Koetshuis van boerderij Mereveld bij Utrecht de 95e Onafhankelijkheidsdag van Finland gevierd. Voor het eerst hadden de Finse verenigingen in Nederland, Finse Zeemanskerk en de Finse Ambassade een gemeenschappelijk cocktailparty georganiseerd voor alle in Nederland woonachtige Finnen, bedrijven met Finse achtergronden of relaties, en vrienden van Finland. Op verzoek van de andere partijen

heeft de Vereniging Nederland-Finland de organisatie van deze activiteit gecoördineerd. Ondanks het weer waren er slechts weinig afzeggingen en hebben circa 125 mensen aan dit evenement deelgenomen. Finse vlaggen markeerden de locatie waar digitale verwijzingsborden de gasten naar de ingang met brandende vuurkorven in de witte sneeuw verwezen. Binnen werden de gasten opgewacht en welkom geheten door de ambassadeur van Finland, Klaus Korhonen

en bestuursleden van de Vereniging Nederland-Finland. De zithoeken met grote kandelaars en Finse kaarsen bij de brandende open haard of de vele met damasten tafellakens gedekte statafels met windlichten zorgden voor een ongedwongen sfeervolle warme ruimte waar veel nieuwe contacten zijn gemaakt en oude vriendschappen zijn verstevigd. Finse achtergrond muziek, bittergarnituur en amuses waarbij niet voorbij is gegaan aan de Finse smaak sa-

SUOMEN 95. ITSENÄISYYSPÄIVÄN JUHLA OLI SUURMENESTYS

Lauantaina 8. joulukuuta vietimme Suomen 95. itsenäisyyspäivää talvisissa tunnelmissa Utrechtin kuppeessa sijaitsevalla Mereveldin maatilalla. Alankomaat-Suomi Yhdistys, Suomen Merimieskirkko ja Suomen Suurlähetyöstö juhlivat juhlaa ensimmäistä kertaa yhteisesti. Alankomaat-Suomi Yhdistys vastasi järjestelyistä. Huonosta ajokelistä huolimatta peruutuksia ei juuriakaan tullut ja niinpä paikalle saapui n. 125 osanottajaa.

Suomen liput liehuivat, tulevat valaisivat lumista reittiä juhlapaikalle missä digitaaliset opastaulut ohjasivat oikeaan paikkaan. Suomen suurlähetttiläs Klaus Korhonen toivotti vieraat yhdessä Alankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokunnan jäsenten kanssa tervetulleiksi. Suomalaiset tsenäisyysspäivän kynttilöiden valaisemat istuinryhmät ja takkatulien loimut loivat tunnelmaa, uusia tuttavuuksia solmittiin ja vanhoja ystäviä oli mukava tavata. Vieraat saivat nauttia suomalaisesta

taustamusiikista pitkin iltaa ja suupaloja ja juomia tarjoiltiin runsain mitoin. Suomen suurlähetttiläs, Alankomaat-Suomi Yhdistyksen puheenjohtaja Elina Peltola sekä Suomen Benelux-instituutin johtaja Sirpa Hietanen pitivät lyhyet puheet. Ohjelmaan suunniteltu ensimmäisen Arnold Pietersenin kirjan suomennoksen lahjoittaminen jouduttiin valitettavasti peruuttamaan sääolosuhteiden takia. Läsnäolijat pitivät kovasti tapahtuman Suomeen

men met volop drankjes waaronder een bijzondere Finse drop/mint likeur zorgden er voor dat de inwendige mens niets tekort is gekomen. Korte toespraken zijn er gehouden door de Finse ambassadeur, de voorzitter van de VNF, Elina Peltola en de voorzitter van het Fins Cultuur Instituut voor de Benelux,

Sirpa Hietanen. Een geplande uitreiking van het eerste in het Fins vertaalde boek van Arnold Pieterse ging helaas niet door in verband met de slechte weersomstandigheden.

Juist de vele Finse tintjes van dit feest werden door de bezoekers duidelijk gewaardeerd en er zou zelfs nog wat meer

aandacht geschenken mogen worden aan Finse culturele activiteiten. Al met al een succesvolle bijeenkomst die de basis kan zijn voor een aantal vervolgactiviteiten en richting zou kunnen geven aan de opzet van het honderdjarige Finse Onafhankelijkheidsfeest.

J. Groenendijk

liittyvistä yksityiskohdista. Ehkäpä voisimme kiinnittää myös enemmän huomiota suomalaisiin kulttuuria koskeviin tapahtumiin. Kaiken kaikkiaan todella onnistunut tapahtuma joka antaa var-

masti suuntaa jatkolle, kuten esimerkiksi tulevalle Suomen 100-vuotisjuhlalle.

J. Groenendijk
Käännös: Minna Räty

MIKKELI, DE FINSE DIGITALE ARCHIEFHOOFDSTAD

Mikkeli, een stad circa 200 kilometer ten noordoosten van Helsinki borrelt en bruipt op het gebied van archiveren, en dan vooral digitaliseren.

Ikzelf wist dit niet, terwijl ik van huis uit archivaris ben en al geruime tijd tijdens de zomervakanties verblijf in de regio van Mikkeli. Het was dan ook een grote verrassing toen ik op de hoogte werd gesteld van Digitalmikkeli, een parapluorganisatie met als doel van Mikkeli dé digitale

archieffhoofdstad van Finland te maken.

Digitalmikkeli bestaat momenteel ongeveer 5 jaar en is een samenwerkingsverband van overheid, onderwijs en het bedrijfsleven. Doel van deze organisatie is om in Mikkeli het centrale expertisecentrum van Finland op het gebied van archiveren en digitaliseren te vestigen. Op deze manier kan op een zo efficiënt mogelijke wijze kennis van organisaties, bedrijven,

mensen en de geschiedenis van Finland veilig worden gesteld, die daarbij ook altijd toegankelijk is. Daarnaast wil men bewerkstelligen dat er nieuwe kansen ontstaan door het combineren van deze kennis en informatie.

Om dit te realiseren wil Digitalmikkeli een zogenaamd ecosysteem opbouwen van partners. Deze partners verlenen medewerking en stellen hun expertise beschikbaar om Digitalmikkeli en

MIKKELI, SUOMEN DIGITAALI-NEN ARKISTOPÄÄKAUPUNKI

Noin 200 km Helsingistä kaakkoon pään sijaitsee Mikkelin kaupunki. Mikkelissä tapahtuu arkistoinnin ja varsinakin digitoinnin alueella. Itse en tätä asiaa tiennyt, vaikka olenkin ammatiltani arkistonhoitaja ja oleskelen pitäjän aikojen kesälöimien aikana Mikkelin seutuvilla. Yllätyks olikin suuri, kun sain kuulla sateenvaaro-organisaatiosta Digitalmikkeli, jonka tarkoituksesta on nimittää Mikkeli Suomen digitaaliseksi arkistopääkaupungiksi.

Digitalmikkeli perustettiin noin viisi vuotta sitten valtion virastojen, opetushallituksen ja elinkeinoelämän yhteistyönä. Organisaation tarkoituksesta oli perustaa Mikkeliin Suomen arkistoinnin ja digitoinnin asiantuntijakeskus. Nämä voidaan tehokkaimmalla tavalla tallettaa jatkuvasti käytettävissä olevaa tietoa Suomen organisaatioista, yrityksistä, kansalaisista ja historiasta. Lisäksi halutaan varmistaa että tämän osaamisen ja tiedon yhdistäminen

avaa uusia sähköisia kehysmahdolisuuksia. Tämän johdosta on Digitalmikkelin tarkoituksena perustaa niinsanottu yhteistyökumppaneiden ekosysteemi. Yhteistyökumppanit tukevat kukaan oman alansa asiantuntumksella Digitalmikkelia ja sen asiakkaita. Yhteisökumppaneita ovat mm. Helsingin Aalto yliopisto, Mikkelin korkeakoulu, Mikkelin kunta, ELKA (Suomen elinkeinoelämän keskusarkisto), Kansalliskirjasto, Kansallisarkisto

haar klanten te ondersteunen. Voorbeelden van partners zijn de Aalto Universiteit uit Helsinki, de Hogeschool van Mikkeli, de gemeente Mikkeli, ELKA (het Finse archief van het bedrijfsleven), de Nationale Bibliotheek, het Nationale Archief en bedrijven als Fujitsu, Logica en Multiprint.

Voor het creëren van draagvlak is de medewerking gevraagd van een aantal prominente personen uit Finland, die deelnemen aan de Stra-

tegische Stuurgroep. U kunt hierbij denken aan personen als Antti Herlin (bestuursvoorzitter van Kone), Kai Ekholt (directeur van de Nationale Bibliotheek van Finland), Erkki Liikanen, (Gouverneur van de Bank van Finland), Jouni Backman en Lenita Toivakka, (parlementsleden), en Kimmo Mikander, (burgemeester van Mikkeli).

Aanvankelijk begon Digtalmikkeli met als doel de achterstand weg te werken die

was ontstaan bij het openbaar maken van overheidsarchieven, en dan vooral de oudere. De oplossing die hierbij werd gezocht was het digitaal toegankelijk maken van deze archieven, onder meer via het internet. Ook wilde men de oudere archieven voor de toekomst conserveren door deze enerzijds veilig te stellen door digitalisering, anderzijds doordat er een digitaal exemplaar was, het papieren origineel minder vaak hoeft te worden geraadpleegd. Een goed voorbeeld van een dergelijk project is de digitalisering van de circa 15 strekkende kilometer aan militaire archieven, dateerend uit de Tweede Wereldoorlog en kort daarna.

sekä yritykset Fujitsu, Logica ja Multiprint. Projektiin tukihenkilöksi on kutsuttu muutamia näyttäviä nimiä, jotka muodostavat Strategisen Ohjausryhmän. Ryhmään kuuluu mm. Kone-yhtiön toimitusjohtaja Antti Herlin, Suomen Kansalliskirjaston johtaja Kai Ekholt, Suomen pankin pääjohtaja Erkki Liikanen, eduskunnan jäsenet Jouni Backman ja Lenita Toivakka sekä Mikkelin kaupunginjohtaja Kimmo Mikander.

Digtalmikkeli perustettiin ai-koinaan tarkoituksella hoitaa rästiin jääneet arkistointityöt, kun julkisen sektorin arkisto, erikoisesti vanhat asiakirjat avattiin kaikkien kansalais-

ten käytettäviksi. Projektin tarkoituksesta oli hyödyntää arkistoaineiston käyttö mm. verkon kautta. Myös vanhat arkistot haluttiin konservoida tulevaisuutta varten; kun aineisto on turvallisesti digitoitu, ei alkuperäisiä paperiasiakirjoja tarvitse ottaa niin usein esille. Hyvä esimerkki tästä on toisen maailmansodan ja sen jälkeisen ajan n.15 hyllykilometriä kattavan sota-arkiston digitointi.

Vähitellen osaamisen asian-tuntemuus ja tarve kasvoi ja Digtalmikkeli osallistui yhä useampiin ja laajempiin projekteihin. Organisaatio on mukana projektissa SARKK, Sähköinen Arkisto Kuntien Käytöön, jonka tarkoituksena

on nopeuttaa kuntien asiakaspalvelua ja samalla arkistoida turvallisesti asiakirja-aineisto. Digtalmikkeli tarjoaa myös erilaisia palveluja kuten arkistointikoulutusta ja neu-vontaa. Suunnitteilla on myös ensimmäisen digitoinnin professuurin perustaminen Suomeen.

Mikkelin kaupungin nos-taminen arkistoinnin ja digitoinnin ykkössijalle tuo esille kunnianhimoisia, mutta jo nyt konkreettisia suunnitelmia. Tarkoituksena on perustaa vuoteen 2017 mennessä noin 30.000 m² arkistointitalennustila. Vuoden 2018 keväällä on aikomus siirtää tällä hetkellä Helsingissä olevan Kansallisarkiston >

Geleidelijk aan groeide de expertise van en behoefte aan kennis, waardoor Digitalmikkeli aan steeds meer uiteenlopende projecten deelnam. Zo is de organisatie betrokken bij SARKK, een project voor gemeenten met als doel de operatie bij de gemeentelijke organisatie te versnellen, bijvoorbeeld de dienstverlening naar de klanten, en tevens de gegevens voor de toekomst veilig te stellen via digitale archivering. Ook bieden ze diensten aan, zoals archieftraining en advisering en wil de organisatie de eerste leerstoel digitalisering van Finland realiseren.

Het doel om het centrale expertisecentrum van Finland

te worden op het gebied van archiveren en digitaliseren wordt onderschreven door de ambitieuze, maar wel al concrete plannen die er zijn om in Mikkeli een archiefopslagruimte van maar liefst 30.000 m² te bouwen, die in 2017 gereed moet zijn. In het voorjaar van 2018 kunnen de archieven van het Nationaal Archief van Helsinki, waar het huidige depot staat, dan naar het nieuwe depot in Mikkeli verhuizen. Hierin zullen onder meer worden gevestigd het centrale archief van het Nationale Archief van Finland, de Finse oorlogsarchieven, het provinciale archief, het Centrum voor Digitalisering en Behoud van de Nationale Bibliotheek

De algemeen riksarchivaris van Finland, Jussi Nuorteva, is nauw betrokken bij de verplaatsing van de nationale archieven naar Mikkeli. | Valtionarkistonhoitaja Jussi Nuorteva on tiiviisti mukana kansallisarkiston muutossa Mikkeliin.

van Finland, een zogenaamd archiefhotel voor gemeenten en bedrijven en een bedrijf

aineisto Mikkelin uusiin tiloihin. Tiloihin muutetaan Suomen Kansallisarkisto, Suomen Sota-arkisto, maakunta-arkisto, Kansalliskirjaston digitointi- ja konservointikeskus ja niinsanottu kuntien ja yritysten arkistohotelli, instituutti joka on erikoistunut massiiviseen digitoointiin.

Elokuu puolivälissä vuonna 2012 solmittiin mm. Kansallisarkiston ja Senaatti-kiinteistön välinen sopimus perustaa uusi arkistokeskus. Senaatti eikä Kansallisarkisto on uuden keskuksen omistaaja. Kansallisarkisto maksaa tiloista 250.000 euroa vuokraa vuodessa. Alkuperäinen suunnitelma oli perustaa 15.000 m²:n suuruinen tila

jonka kustannusarvio oli 15 ja 25 miljoonan välillä. Koska rakennettavat tilat ovat neljämetreissä kaksinkertaiset alkuperäisiin suunnitelmiin verrattuna, on kustannusarvio nostettu 50 miljoonaan euroon. Kansallisarkiston siirtäminen Mikkeliin säestää huomattavasti arkiston ylläpitokustannuksia, koska näin ei enää tarvita kalliita virastorakennuksia Helsingissä. Ratkaisun on myös vaikuttanut se, että Mikkelissä on jo runsasta asiantuntumusta, esimerkiksi korkeakoulu, joka on erikoistunut digitoimiseen, ELKA-Suomen elinkeinoelämän keskusarkisto ja tietysti Digitalmikkeli. Helsingin jää vain yksi Kansallisarkiston

toimipiste. Julkisen sektorin arkistotyöntekijöille (n. 260 henkilöä) ei odoteta muutosta aiheutuvan minkäänlaisia seurauksia. Hämeenlinnan, Turun, Jyväskylän, Vaasan, Joensuun ja Oulun maakunta-arkistot jatkavat entiseen tapaan toimintaansa. Nämä suunnitelmat nostavat Mikkelin näyttävästi Suomen kartalle.

Peter Glebbeek
Käännös Irja Lammers

dat gespecialiseerd is in mas-
sale digitalisering.

Halverwege augustus 2012
is een overeenkomst gesloten
tussen onder meer het
Nationale Archief van Finland
en Senate Properties voor de
bouw van het archiefdepot.
Het Nationale Archief zal niet
de eigenaar worden, dit wordt
Senaatti. Wel zal het Natio-
naal Archief het depot voor
een bedrag van 250.000 euro
per jaar gaan huren. Aanvan-
kelijk was er 15.000 vierkante
meter gepland en zou het ge-
hele traject, inclusief andere
archieffoorzieningen in Mikkeli,
een kostenplaatje van 15 tot 25 miljoen euro krijgen.
Doordat de doelen naar boven
zijn bijgesteld, bedragen de

uiteindelijk geplande kosten
50 miljoen euro.

Voor het Nationaal Archief
wordt door de verhuizing
naar Mikkeli het beheer van
de archieven goedkoper,
omdat een dure locatie in
het centrum Helsinki wordt
afgestoten. Ook heeft een rol
gespeeld dat in Mikkeli al veel
archiefexpertise aanwezig is,
bijvoorbeeld via de hoge-
school, waar men zich focust
op digitaliseren, of via ELKA,
het centrale archief voor
bedrijven en het al eerder
genoemde Digitalmikkeli. Er
blijft wel een aparte vestiging
van het Nationale Archief in
Helsinki open.

Naar verwachting zullen er
weinig gevolgen zijn voor
de archiefmedewerkers bij
de overheidsarchieven in
Finland, circa 260 in totaal.
Zo ondergaan, behalve in
Mikkeli, de andere provin-
ciële archieven van Finland,
die zijn gevestigd in Hä-
meenlinna, Turku, Jyväskylä,
Vaasa, Joensuu en Oulu geen
veranderingen.

Met deze plannen zal Mikkeli
zich nadrukkelijker op de
Finse kaart gaan zetten.

Peter Glebbeek

KLEINTJES

SHIATSU

Jaana Siltasalmi Arnhemista
kouluttaa hierojia ja antaa
shiatsu käsittelyjä. 25:n vuoden
kokemuks! Tervetuloa käsittelyyn
tai kurssille! Kursseja myös
Suomessa.
www.shiatsu-in-bedrijf.nl
www.tuolihieronta.fi
+31-6-10495821

De Finse Jaana Siltasalmi uit
Arnhem verzorgt opleidingen
en cursussen in shiatsu voor
mensen die van masseren
houden. Ook therapeutische
shiatsubehandelingen
(vergoeding mogelijk).
www.shiatsu-in-bedrijf.nl
06-10495821

Gratis adverteren in Aviisi?

Wilt u iets verkopen of bent u
opzoek naar iets dan kunt u
als lid geheel gratis (mits niet
commercieel) in Aviisi een
advertentie plaatsen. Hiervoor
werd destijds de rubriek 'Aviisi
Vrijmarkt Kleintjes' opgestart.
Graag willen wij u nogmaals op
deze mogelijkheid wijzen. Stuur
uw advertentie, van maximaal 140
leestekens en spaties, per email
naar: aviisi@vnf.nu en wij zorgen
ervoor dat uw advertentie in het
eerstvolgende nummer wordt
geplaatst.
Voor commerciële advertenties
wordt een kleine vergoeding
gevraagd.

Meer weten?

*Mail naar Jaques Groenendijk
(vice-voorzitter@vnf.nu)*

Belangrijke adressen

In Nederland -
Alankomaissa

Ambassade van Finland

Suomen suurlähetystö

Groot Hertoginnelaan 16

2517 EG Den Haag

tel: 070-346 9754

fax: 070-3107174

info.haa@formin.fi

www.finlande.nl

Finse Zeemanskerk
Suomen Merimieskirkko

's-Gravendijkwal 64

3014 EG Rotterdam

010-436 6164

www.merimieskirkko.be/nl_index_fi.html

Finse Zaterdagsschool

*Suomalainen
Lauantaikoulu*

Suomen Merimieskirkko

's-Gravendijkwal 64

3014 EG Rotterdam

informatie - tiedustelut:

www.lauantaikoulu.nl

Finnish Dutch Trade Guild

p/a Patrice van der Heiden

Musholm 149

2133 HR Hoofddorp

www.fdtg.eu

Cultureel attaché
van de VNF

Alexander van Hoboken

Maanstraat 29

6543 VR Nijmegen

024-3783024

avanhoboken@yahoo.com

Finse school -
Suomikoulu

The American School
of the Hague

Rijksstraatweg 200

2241 BX Wassenaar

informatie - tiedustelut:

Kirsti Vaaranamäki, voorzitter
opettajat@suomikoulu.nl

www.suomi-koulu.nl

Finse School Utrecht en
Omgeving

Utrechtin alueen Suomi-koulu
p/a Terhi Halme

Govert Flincklaan 11

1213 En Hilversum

www.utrechtinsuomikoulu.fi

In Finland -
Suomessa

Nederlandse Ambassade
in Finland:

Erottajankatu 19B,
FI-00130 Helsinki,
tel: +358-(0)9-228920
fax: +358-(0)9-22892228
nlgovhel@kolumbus.fi
www.netherlands.fi

Nederlandse Vereniging
in Finland

Secretariaat Vetelaisenkuja
390540 Oulu
secretariaat@nederlandsevereniging.fi
www.nederlandsevereniging.fi

Colofon

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt vijf keer per jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

Aviisi

Jaargang 22

Jaar 2013

Nummer 1

Vormgeving

Daniël Loos

info@bureaucontrapunt.nl

Eindredactie

Hans Adamse
(hoofdredacteur)

aviisi@vnf.nu

Minna Räty(Fins)

aviisi@vnf.nu

Eindverantwoording

het bestuur

Drukwerk

Via ASB drukwerk-
begeleiding

Oplage

600

ISSN

1566-8542

Kopij

Kopij voor de volgende
Aviisi kan per e-mail voor
26 februari 2013 aan het
secretariaat gezonden
worden: aviisi@vnf.nu.

Kopij kan worden aange-
leverd in één van de vol-
gende bestandsformaten:
Word, RTF of ASCII tekst.

Beelden in de hoogst be-
schikbare kwaliteit aan-
leveren (ca. 2000 pixels
of meer).

De verantwoordelijkheid
voor de inhoud van artikelen
in Aviisi die door derden
geschreven zijn, ligt bij
de betreffende auteurs.

De redactie van Aviisi
behoudt zich het recht voor
artikelen in te korten of niet
te plaatsen.

Website VNF

www.vnf.nu

Jesper Bexkens
(webmaster)

webmaster@vnf.nu

Peter Glebbeek
(technisch beheer)

Ledenadministratie,
& secretariaat

tijdelijk Jacques Groenendijk
info@vnf.nu

Karthuizerlaan 30
6042 NB Roermond
06-55802120

Bankrekening vereniging
54.92.86.705 te Den Haag

Bestuur Vereniging
Nederland-Finland

Voorzitter
Elina Peltola
voorzitter@vnf.nu

Secretaris
Jesper Bexkens
webmaster@vnf.nu

Vice-voorzitter
Jacques Groenendijk
vice-voorzitter@vnf.nu

Ledenwerving
en advertenties
Jacques Groenendijk
vice-voorzitter@vnf.nu

Bestuurslid PR
Inka Finne
pr-aviisi@vnf.nu

Bestuurslid
Eduard van Vught

Bestuurslid activiteiten
Arend Spaans

Penningmeester
Bert Spierings

WORD LID!

Naam: _____

Voorletters: _____

M / V * _____

*doorhalen wat niet van toepassing is

Adres: _____

Postcode: _____

Woonplaats: _____

E-mail: _____

Telefoonnummer: _____

Datum: _____

Aanmelding als lid 'Vereniging Nederland-Finland':

Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres

sturen of per e-mail naar: info@vnf.nu.

Secretariaat Vereniging Nederland-Finland

Karthuizerlaan 30

6042 NB Roermond

Voor vragen: bel met 06-55 80 21 20

info@vnf.nu

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding sturen wij u een bevestiging met een nummer van Aviisi, de brochure 'Finland in Nederland' en de contributierekening. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine 'Aviisi'. De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor VNF-leden € 27,-. Contributie bedraagt voor bedrijfsleden € 79,- (incl. weblogo).

De statuten van de vereniging kunt u op onze website (<http://www.vnf.nu>) onder 'De Vereniging' vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.

**Vereniging Nederland-Finland
Alankomaat-Suomi yhdistys**

LIITY JÄSENEKSI!

Nimi: _____

Kutsumanimi: _____

M / N

*) poista toinen, jätä vain oikea vaihtoehto

Osoite: _____

Postinumero: _____

Asuinpaikka: _____

Puhelinnumero: _____

Päivämäärä: _____

Ilmoittautumisen Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäseneksi voit lähettää postitse allaolevaan osoitteeseen tai sähköpostitse osoitteeseen: info@vnf.nu

Secretariaat Vereniging Nederland-Finland

Karthuizerlaan 30

6042 NB Roermond

Soita 06-55 80 21 20

info@vnf.nu

Mahdollisimman pian ilmoittautumisenne jälkeen lähetämme teille postissa vahvistuksen ja liitteenä kappaleen Aviisi-lehteen, esitteen 'Suomi Alankomaissa' sekä jäsenmaksulaskun.

Kun olet ilmoittautunut jäseneksemme, saat heti seuraavaksi ilmestyvän yhdistyksen jäsenlehden 'Aviisin' numeron.

Jäsenmaksu on vuodessa (1. tammikuuta - 31. joulukuuta):

Jäsen sekä samassa taloudessa asuva partneri ja alle 18 vuotiaat lapset 27,- euroa ja yritysjäsen 79,- euroa (sisältää weblogon).

Nettisivultamme www.vnf.nu alaotsikosta «Yhdistys» löydät yhdistyksen säännöt. Ilmoittautuessasi jäseneksi samalla hyväksyt nämä säännöt. Huom. Säännöt ovat toistaiseksi vain hollanninkielessä (Statuten).

**Vereniging Nederland-Finland
Alankomaat-Suomi yhdistys**

the scliethoff group

Wijnne & Barends'

scliethoff

SEVENSTAR
YACHT TRANSPORT

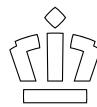
World wide heavy lift
and project transportation

Radarweg 36
1042 AA Amsterdam
The Netherlands

P.O. Box 409
1000 AK Amsterdam
The Netherlands

Tel: +31 (0)20 4488 400
Fax: +31 (0)20 4488 500
E-mail: gogracht@scliethoff.com
Internet: www.scliethoff.com

Rokade Advies B.V.

Fiscalisten/Verolakimiehet
Juristen/Lakimiehet
Administrateurs/Kirjanpitäjät

Maaskade 159a
3071 NR Rotterdam

Phone: 010 – 265 19 90
Fax: 010 – 265 04 30

Website: www.rokade.org
Email: info@rokade.org